Пам'ятаймо про Україну!

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 2 ЛЮТОГО 2001 ЧИСЛО 5 VOL. CVIII FRIDAY, FEBRUARY 2, 2001 No. 5

Єпископ Любомир Гузар – Глава Української Греко-Католицької Церкви

Папа Іван Павло II надав Верховному Архиєпископові УГКЦ титул Кардинала

25 січня Синод єпископів УКЦ одностайно обрав Єпископа Любомира Гузара новим Главою Української Греко-Католицької Церкви з титулом Верховного Архиєпископа Львівського. 26 січня Папа Іван Павло II затвердив рішення Синоду, а в день інтронізації, в неділю, 28 січня, Папа йменував Архиєпископа Любомира Гузара Кардиналом.

Синод єпископів Української Католицької Церкви розпочався у Львові 24 січня, у 40-ий день після смерти Патріярха Мирослава-Івана Кардинала Любачівського, а закінчився 28 січня інтронізацією Владики Любомира Гузара, нового духовного провідника семи мільйонів українських католиків по всьому світі.

У перший день засідань Синоду, після Поминальної трапези, владики обговорили процедуру ведення синодальних засідань і обрали секретаріят та його голову – Архиєпископа Філадельфійського, Митрополита-емерита Стефана Сулика. 25 січня, на ранковому засіданні відбулося висунення і обговорення кандидатур. Згідно з повідомленням пресової служби Української Греко-Католицької Церкви і радіослужби „Воскресіння", Синод єпископів одностайно обрав 68-річного Єпископа Любомира Гузара Главою Церкви.

Наступного дня, 26 січня, Папа Іван Павло II затвердив це обрання, про що о 1-ій год. дня за київським часом оголосив Апостольський нунцій Ватикану в Україні Микола Етерович, зачитавши вітальну телеграму від Папи.

Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви Любомир Кардинал Гузар

Інтронізацію нового глави УГКЦ в неділю, 28 січня, після ранкової Служби Божої в соборі св. Юра у Львові проводили від імені Синоду Митрополити Стефан Сулик (США), Михайло Бздель (Канада) і Іван Мартиняк (Польща).

Того ж недільного дня, 28 січня, після інтронізації в соборі св. Юра, Апостольський нунцій Микола Етерович оголосив, що Папа Іван Павло II іменував Верховного Архиєпископа Любомира Гузара Кардиналом, разом з шістьма іншими новими кардиналами. Серед них і римо-католицький Архиєпископ Львова Мар'ян Яворський. Тиждень перед Синодом Папа призначив 37 нових кардиналів, але з сімома останніми, як стало відомо з поінформованих джерел, Папа чекав до часу Синоду, щоб проголосити це після інтронізації Владики Любомира Гузара.

Церемонія введення Архиєпископа Любомира Гузара в сан Кардинала відбудеться у Ватикані 21 лютого цього року.

Діяльність Української Греко-Католицької Церкви була заборонена сталінським режимом у 1946 році. У 1990 році президент СРСР М. Ґорбачов, під тиском народного руху за відновлення Церкви, скасував сталінську заборону.

Коментуючи цю важливу подію у Львові, колишній політв'язень і голова Комітету за-

(Закінчення на стор. 5)

Олег Дубина призначений новим віце-прем'єром України

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма призначив 26 січня віце-прем'єр-міністром України з питань промислової політики Олега Дубину.

Олег Дубина народився в 1959 році, у 1982 році закінчив Дніпродзержинський індустріяльний інститут за спеціяльністю "Менеджмент організації", працював на Дніпровському металюргійному комбінаті ім. Дзержинського. Від 1998 року – заступник голови правління, голова правління, генеральний директор Алчевського металюргійного комбінату. Від грудня 1999 року - генеральний директор комбінату «Криворіжсталь».

Новопризначений віце-прем'єр-міністер з питань промислової політики Олег Дубина продовжуватиме в уряді політику, започатковану раніше, в тому числі у паливно-енерґетичному комплексі, сказав прем'єр-міністер Віктор Ющенко у виступі на телебаченні. Він наголосив, що уряд продовжуватиме здійснення жорстких заходів щодо політики платежів в енергетиці, послідовно дотримуватиметься організації оптового енергоринку згідно з рішеннями, прийнятими попередньо. Він зазначив, що кандидатура О. Дубини на посаду віце-прем'єр-міністра – це його «особиста пропозиція».

* * *

О. Дубина досі не був замішаний в жодних корупційних скандалах; назагал нічого не відомо також про його причетність до якихось кланів.

Металюргійна галузь України голосно заявила про себе минулого року, забезпечивши 40 відсотків усіх валютних надходжень до України. Призначивши на ключову посаду одного з металюргів, Віктор Ющенко дав їм можливість реально вирішити наболілі питан-

(Закінчення на стор. 2)

Гості з України на інавґурації Президента Джорджа Буша

ВАШІНҐТОН. – Інавґурація нового президента США – подія, на яку з'їжджаються до американської столиці люди з усіх куточків цієї великої країни, а також гості з різних країн світу.

На інавґурації 43-го з черги президента США Джорджа Буша були присутні й гості з України, а серед них два депутати Верховної Ради від фракції Українського Народного Руху (Ю. Костенка): Іван Г. Білас та Михайло Я. Ратушний.

З нагоди їхнього перебування у Вашінґтоні, керівництво Міжнародного Республіканського Інституту (МРІ) запросило обох українських законодавців поділитися своїми враженнями, а також думками про розвиток подій в Україні зі зацікавленими в тому представниками американських офіційних кіл, неурядових організацій і преси. Створена у 1983 році з ініціятиви тодішнього Президента США Роналда Реґена, це організація з осідком у Вашінґтоні сприяє створенню демократичних інституцій по всьому світі. В Україні МРІ діє від 1993 року і має своє бюро у Києві.

Зустріч відбулася 23 січня ц. р. у приміщенні Міжнародного Республіканського Інституту. Гостей з України представила присутнім Барбара Брунел, помічник керівника програм „Україна–Білорусь". Першим узяв слово депутат Верховної Ради М. Ратушний. Його приємно вразило те, що у своїй інавґураційній промові Президент Буш підкреслював необхідність моральних критеріїв у проведенні державної політики США. Розмови з деякими офіційними особами нового американського уряду переконали М. Ратушного, що часи т. зв. промови „Chicken Kiev" минули безповоротно (натяк на промову в Києві 1 серпня 1991 року президента Джорджа Буша-старшого, в якій він застеріг українців

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Чорному морі затонуло українське судно

СИМФЕРОПІЛЬ – У Чорному морі, неподалік від берегів Криму, в п'ятницю, 26 січня, затонуло українське судно "Пам'ять Меркурія", на борту якого перебувала 51 особа. Причини аварії з'ясовуються. За повідомленнями із Севастополя, 14 осіб загинули. Тим часом, як повідомив рятувальний центр у Новоросійську, російському судновi "Герої Севастополя" в неділю вдалося підняти на борт 23 особи, які врятувалися на двох плотах. Корабель "Пам'ять Меркурія", який прямував зі Стамбулу до українського порту Євпаторія, мав прибути в суботу. Загалом врятовано 32 особи. П'ятеро людей все ще вважаються такими, що пропали безвісти. За попередніми даними, причиною аварії теплоходу стало перевантаження судна товарами.

Пікетували посольство Великої Британії

КИЇВ. – Близько 20 представників Всеукраїнського громадського об'єднання «Щит Батьківщини» пікетували посольство Великої Британії в Україні, стаючи цим на захист українських дивізійників СС «Галичина», які проживають у Британії. Вони тримали гасла «Слава бійцям 1-ої дивізії Української національної армії», «Британці сказились разом зі своїми коровами». Пікетувальники передали до посольства петицію, в якій звертаються до Королеви Великої Британії з вимогою припинити «антиукраїнську гістерію, підтримати беззаперечним авторитетом українських комбатантів». «Ми звертаємось до Королеви Великої Британії», оскільки розуміємо, що «уряд соціалістів Тоні Блейра чомусь зацікавлений у цькуванні українських дивізійників». В інтерв'ю журналістам голова ВГО «Щит Батьківщини» Дмитро Корчинський зазначив, що у Великій Британії розпочата «безпрецедентна кампанія цькування комбатантів дивізії СС «Галичина». Українські дивізійники, зазначив Д.Корчинський, звинувачуються в каральних акціях в часи Другої світової війни, а «це є неправдою». СС «Галичина» – це був повноцінний бойовий підрозділ, який не брав участи в каральних акціях, а проводив реґулярні бойові дії. При цьому він відзначив, що у минулому українські ветерани, які були «пов'язані з протилежною стороною» під час Другої світової війни, «проводили багато часу в тюрмах, а іноді й страчувалися».

Загинув депутат Верховної Ради Ю. Кононенко

КИЇВ. – Прокуратура Харківської области порушила кримінальну справу за фактом самогубства народного депутата Юрія Кононенка. За свідченнями прокуратури, Кононенко загинув у понеділок, 22 січня, за нез"ясованих обставин у бюрі своєї фірми у Харкові. Сиротами залишилося троє дітей. Радіо "Свобода" отримало інформацію, яка може розяснити причини смерти депутата Верховної Ради Ю. Кононенка. Найперше з"явився авдіозапис Кононенка, зроблений 9 січня, де він намагається виправдатися перед керівництвом Народно-демократичної партії, членом якої він був чотири роки і з якої на короткий строк пішов наприкінці 2000 року до фракції "Яблуко", але за кілька тижнів повернувся до НДП. Як стверджував Кононенко, одразу після його переходу до "Яблука", у його приватної фірми "ЛОСК" розпочалися проблеми, і він побоювався її втратити.

Буде пам'ятник гетьманові Конашевичу-Сагайдачному

КИЇВ. – У Києві буде споруджено пам'ятник гетьманові Петрові Конашевичу-Сагайдачному. Розпорядження про це підписав Київський міський голова Олександр Омельченко. Пам'ятник буде споруджено за рахунок інвесторів до 1 травня 2001 року на Контрактовій площі столиці.

Президент України схвалив програму подальшої співпраці з НАТО

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма підписав указ про державну програму співпраці України із Північно-Атлантичним альянсом на 2001-2004 роки. Указ Президента спрямований на здійснення Хартії про особливе партнерство України з НАТО. Однак за останні дні вже кілька впливових европейських політиків та часописів висловили занепокоєння ознаками відновлення військової співпраці України з Росією. Міністерство оборони України спростувало існування загрози російського впливу на проведення Україною спільних з НАТО тактичних навчань. Але напередодні президентського указу про розвиток співпраці з НАТО один з найближчих до нього радників Володимир Горбулін виступив за перегляд військової доктрини України та прискорення розвитку військово-технічної співпраці з Росією. Директор інституту ґлобальної та реґіональної безпеки Леонід Тупчієнко вважає цю заяву виявом посилення впливу на владу військово-промислового комплексу і в Україні, і в Росії. А збіг у часі суперечливих кроків Президента та його радника – зондуванням реакції світової та української громадськости на вірогідні зміни зовнішнього курсу України.

Довкола проблеми спорудження монументу Незалежности у Києві

КИЇВ. – Головне управління контролі за благоустроєм Києва звернеться до учасників політичних акцій з пропозицією не проводити своїх заходів на майдані Незалежности у зв'язку з запланованим спорудженням монументу на честь проголошення Незалежности України, музейного комплексу і реконструкції головної площі столиці. Роботи розпочнуться найближчим часом.

Представники ВМС України готуються до міжнародних навчань

СЕВАСТОПІЛЬ. – Група офіцерів штабу Військово-Морських Сил України 24-25 січня у Норфолку (США) брала участь у головній конференції з підготовки до проведення міжнародного командно-штабного навчання «Кооператив тайд-2001». Темою навчання, яке відбудеться у Вільямсбурґу (США) з14 по 23 травня , є контроля і захист судноплавства. Навчання відбудеться в рамках програми НАТО «Партнерство заради миру».

За матеріялами інформаційних аґентств

Олег Дубина...

(Закінчення зі стор. 1)

Олег Дубина

ня, зокрема зменшити ціни на газ та електрику.

Праця О. Дубини на посаді генерального директора "Криворіжсталі" була надзвичайно успішною (правда, як кажуть, не без особистого сприяння Л. Кучми) – за результатами минулого року підприємство з часткою 20 відсотків у загальному обсязі виробництва стало одним із лідерів металюргійної галузі України.

Призначення Олега Дубини на посаду віце-прем'єр-міністра викликало в Україні неоднозначну реакцію. Прем'єр-міністер Віктор Ющенко характеризує О. Дубину як людину з чистими руками, тому і погодився взяти його до своєї команди.

В нового віце-прем'єра вже є як відверті симпатики, так і опоненти. Наприклад, голова профспілки гірників Михайло Волинець назвав Дубину людиною, далекою від проблем паливно-енерґетичного комплексу. Профспілковий провідник попередив про можливі вибухи протесту в лютому, якщо реформи в енерґетиці загальмуються.

Перше інтерв'ю Юлії Тимошенко після відставки

КИЇВ. – Юлія Тимошенко у ролі одного з партійних провідників 27 січня дала інтерв'ю московській газеті „Звєстія". І за її ж зізнанням, може бути, що й "останнє на свободі". Результатом своєї діяльности в Кабінеті міністрів Ю. Тимошенко бачить "очищення тіньових зон енергетики". Суркіс із Медведчуком "залишали собі або відправляли в офшори близько 80 відсотків грошей, зароблених певними обленерґо". Олександер Волков і його команда діяли на ринку нафти України. Але головні олігархи, в уявленні Ю. Тимошенко, роблять гроші в Донбасі: "Намір розчистити вугільну сферу прискорив мою відставку. Він зачепив інтереси наймогутнішого на Україні донецького клану, у порівнянні з яким всі інші – діти".

Ю.Тимошенко в черговий раз відкинула звинувачення в контрабанді газу ("на кожний кубометр є документи") і пояснила історію з чековою книжкою. "У мене дійсно була корпоративна (чекова) книжка підприємства на 146 тисяч доларів. Я мала право витрачати їх – і витрачала на представницькі витрати. Це підтверджено документально". Ю. Тимошенко була готова розрахуватися з російським міністерством оборони, якби активи ЄЕСУ не заарештували і діяльність компанії в Україні не паралізували. "Я пропоную російській стороні звернутися до Леоніда Кучми, щоб він зняв арешт з активів Міністерства оборони Росії в Україні. Як тільки це відбудеться, конфлікт буде вичерпаний".

На запитання про концентрацію представників олігархії у нинішньому українському уряді Ю. Тимошенко відповіла: "Їхні представники є від верху до низу". Екс-віце-прем'єр дотепер дивується, "як за таких умов у країні могли піти хоч якісь реформи".

"Українська правда"

Нові авдіокасети М. Мельниченка

КИЇВ. – Член тимчасової слідчої комісії Верховної Ради у справі зникнення журналіста Георгія Ґонгадзе Віктор Шишкін продемонстрував журналістам на пресконференції 26 січня дві нові авдіокасети, які він отримав від майора М. Мельниченка. На них міститься півторагодинний запис розмов Леоніда Кучми з народними депутатами та вищими посадовими особами держави.

Учасник прес-конференції Олександер Турчинов у офіційній заяві підтвердив автентичність записаної на лазерному диску його півгодинної бесіди з Леонідом Кучмою, яка відбулася у вересні минулого року. За словами Турчинова, крім нього і Президента в кабінеті нікого не було. Розмова точилася навколо арешту чоловіка Юлії Тимошенко, під час якої Леонід Кучма висловив невдоволеність безкомпромісною боротьбою Юлії Тимошенко проти олігархів та її протидії створенню так званих енерґо-носіїв. Олександер Турчинов заявив також про готовність підтвердити автентичність запису перед будь-яким органом дізнань та свідчити про це на судовому процесі.

Радіо „Свобода"

В. Ющенко: завдання уряду – підвищити життєвий рівень народу

Віктор Ющенко

КИЇВ. – Прем'єр-міністер України Віктор Ющенко, на прохання журналістів київської газети „Урядовий кур'єр", прокоментував підсумки соціяльно-економічного розвитку Української держави у 2000 році.

Корінною проблемою минулого року, на думку прем'єра, було питання, як повернути довір'я народу до влади, оскільки це довір'я – „колосальний ресурс, який при відпозідній ідеології і при відповідних механізмах може давати прагматичні результати". Заради цих результатів уряд пішов „шляхом економічної, бюджетної і соціяльної політики". Головним поштовхом до зрушення економіки з місця був бездефіцитний бюджет, чим держава засвідчила, що може прожити лише за рахунок податків. Уряд скасував усі попередні (259 різних постанов!) пільги для певних структур чи осіб, щоб усі діяли в однакових умовах. І якщо на початок року 40 відсотків національної економіки працювало бартерними засобами, то на кінець року цей показник впав до 16 відсотків. Уряд поглибив процес приватизації, запровадив тверду контролю над фінансами державних підприємств, і економіка відповіла на це помітним пожвавленням. За 2000 рік валовий національний продукт збільшився до 6 відсотків, зростання промислового виробництва становило 12.9 відсотка, а сільськогосподарського – 7.6 відсотка.

В. Ющенко сказав, що урядові вдалося полагодити конфлікт між владою і підприємництвом, цього досягнуто завдяки новій концепції податкової політики: податки стають нижчими, а саме податкове поле – ширшим.

Важливим підсумком діяльности уряду є також стабільність гривні. Разом з тим прем'єр визнав, що уряд змушений був вдаватися до таких непопулярних кроків, як „лібералізація цін", в результаті чого зросли ціни на зерно і хліб, на комунальні послуги, на нафту. Властиво, саме ці кроки допомогли зберегти стабільність національної валюти, але й зменшити на 2.5 мільярда борги держави.

Зовнішня діяльність уряду була спрямована на запевнення енергетичної безпеки України, залучення закордонних інвестицій, на розвиток взаємин з сусідніми країнами. Зокрема вдалося збільшити обсяг зовнішньої торгівлі товарами.

Прем'єр-міністер запевнив, що бюджет на 2001 рік повною мірою відповідає завданням реформ в ділянці економіки. Це перший в незалежній країні бюджет розвитку, бюджет зростання. На жаль, Верховна Рада у законодавчому сенсі в 2000 році зробила менше, ніж на це розраховував уряд. В. Ющенко повідомив, що з 99 законопроєктів, поданих урядом для здійснення програми „Реформи заради добробуту", розглянуто і прийнято лише кожний четвертий.

Прем'єр-міністер ознайомив з пляном уряду щодо поглиблення структурних реформ, більшої ефективности економічної політики і підвищення соціяльних стандартів українського суспільства.

Анатолій Зленко висловив своє кредо щодо зовнішньої політики України

КИЇВ. – У Міністерстві закордонних справ України 23 січня відбулася пресова коференція керівника української дипломатії Анатолія Зленка, на якій він висловив концептуальні думки з приводу стратегічних і тактичних завдань зовнішньої політики Української держави.

Виступ міністра А. Зленка складався з п'яти аспектів-послань і відзначався образністю, а своїм рефреном мав відомі слова Талейрана: „Ми віримо лише в тих, хто вірить у самого себе".

Зокрема мова йшла про одну з найголовніших реалій міжнародного життя – процес глобалізації, тобто посилення політичної, економічної, культурної і безпекової взаємозалежности у світі, яка своєю ідеологією має фундаментальні демократичні цінності і їхнє поширення, а також прагматизм, що домінує у зовнішньополітичних концепціях провідних членів міжнародного співтовариства.

Разом з тим А. Зленко, не вдаючись в деталізування, назвав актуальними поняття „спільности політичних, економічних та культурних цінностей", які, мовляв „потрібно не лише поділяти. Їм слід відповідати", бо „для сучасного европейського театру партитура вже написана. І щоб не порушити гармонії гри, партируру треба досконало знати кожному".

Серед інших підкреслень А. Зленка було також те, що геополітичне місце країни, при всій його важливості, все ж не є доленосним чиником, критерії її ваги і значення – це, передусім, „відкрите громадянське суспільство, ефективне функціонування ринкової економіки, верховенство права, послідовність і передбачуваність у зовнішній політиці".

Міністер підкреслив, що у 2000 році Україна продовжувала успішно утверджувати себе як регіональний лідер, хоч таке лідерство – „не самоціль нашої міжнародної діяльности", а вислід самого геополітичного, економічного та інтелектуального потенціялу Української держави.

Анатолій Зленко

Щодо визначальної зовнішньої орієнтації України, то А. Зленко сказав, що „настав час не боятися кількости наших стратегічних партнерів", і серед них першими назвав Росію та Сполучені Штати Америки – „як запоруку нашої безпеки", додавши потім, що цією запорукою є також „зміцнення добросусідських взаємин з Польщею, Словаччиною, Угорщиною, Румунією, Молдовою і Білоруссю".

Серед підставових принципів діяльности Міністерства закордонних справ України А. Зленко назвав „національно свідоме відстоювання державних інтересів, жорсткий прагматизм у діях, реалізм в оцінках і орієнтацію на результат – політичний і економічний".

Глибока структурна і кадрова реформа системи МЗС, – висловив певність міністер А. Зленко, – „дозволить нам закласти основи ефективної діяльности на міжнародній арені в новому десятилітті і столітті".

У автокатастрофі загинув народний депутат України Олександер Ємець

КИЇВ. – 28 січня в автомобільній катастрофі загинув народний депутат Олександер Ємець, член парляментської фракції "Реформи-Конгрес" і екс-віце-прем'єр.

Автомобіль "Мерседес-Бенц-280Е", в якому знаходився депутат, о 8:30 вечора на слизькій ділянці дороги Кіровоград-Запоріжжя, в шести кілометрах від села Мар'їнське у бік Кривого Рогу, з'їхав на узбіччя і вдарився об дерево. Олександра Ємця з важкими травмами привезли до Апостолівської лікарні, де він помер. Автом, яке зазнало катастрофи, управляв помічник народного депутата Руслан Зайченко, 1964 року народження, який залишився живим завдяки подушкам безпеки. Автомобіль належав братові Олександра Ємця – Костянтинові.

За попереднім висновком слідства, причиною автомобільної катастрофи стали перевтома водія, незнання ним дороги, слизьке покриття, туман та перевищення швидкости. На спідометрі розбитого автомобіля зафіксовано швидкість 260 км. на годину.

Олександрові Ємцю було 42 роки. У 1992-93 роках він був радником Президента України з політико-правових питань, у 1993-94 роках – міністром у справах національностей і міґрацій, у 1996 році Л. Кучма призначив О. Ємця віце-прем'єром з питань прийняття Конституції, у 1997-98 роках він знову був радником глави держави. Олександер Ємець – батько двох синів.

Президент України Леонід Кучма висловив співчуття рідним і близьким загиблого народного депутата Олександра Ємця. "Україна втратила відомого державного діяча", – сказано в телеграмі зі співчуттям, надісланій Президентом дружині депутата Тетяні Ємець.

Партії "Реформи і Порядок", "Собор", "Яблуко" та інші у некрологах і співчуттях зазначають,

Св. п. Олександер Ємець

що О.Ємець був одним з найяскравіших демократичних політиків минулого десятиріччя і навіки залишив своє ім'я на одній із світлих сторінок історії України, що життєвий шлях Олександра Ємця є прикладом відданого служіння народові і державі.

Багато гостей буде у Києві та Львові під час візити Папи

КИЇВ. – Під час візити в Україну Папи Івана Павла II до Києва і Львова завітають від 100 до 300 тис. гостей, повідомив журналістів заступник голови Державного комітету у справах релігії Микола Маломуж після зустрічі прем'єр-міністра України Віктора Ющенка з делеґацією Ватикану. Він зауважив, що під час запланованої на червень цього року візити глави держави Ватикан в Україну мають прибути близько 300 єпископів та від 1.5 до 2.5 тис. журналістів з Росії, Білорусі, країн Прибалтики, Румунії, Польщі та інших країн Центральної Европи. Під час візити в Україну Іван Павло II зустрінеться з Президентом, прем'єр-міністром, а також греко-католицькими архієреями. "На дестабілізацію релігійного життя України візита не вплине", висловив упевненість М. Маломуж.

УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Сильний землетрус в Індії

АГМЕДАБАД, Індія. – У п'ятницю, 26 січня, руйнівний землетрус силою 6.9 ступеня за скалею Ріхтера навістив західній індійський стейт Ґужарат. Вислідом тієї стихії залишилися, за дотеперішніми офіційними підрахунками понад 7,500 загиблих і незлічима кількість ранених, зруйновані тисячі звичайних мешканевих будинків, десятки хмаросягів і багатоповерхових апартаментів у місті Бгуй, найближчому до епіцентру землетрусу, зі 150,000 населенням. Навіть у Агмедабаді, віддаленому на схід від Бгуй, землетрус знищив багатоповерхові будинки, а його тремтіння були відчутними від Катманду, Непалю на захід до Карачі у Пакістані та на південь до Мадрасу в індійському стейті Таміл-Наду. Рятувальники, озброєні свердлами і важкими бульдозерами, а то й голими руками негайно почали діяти. Крім того, Міжнародний Червоний Хрест відразу взявся допомогати в потребі, а рятувальні команди прибули на допомогу з багатьох країн, які одночасно вислали потрібну медичну, фінансову та іншу допомогу. Генеральний секретар ООН Кофі Аннан обіцяв потрібну допомогу в імені цієї міжнародної організації.

Уряд США видав нові рекомендації щодо боротьби з відмиванням грошей

НЬЮ-ЙОРК. – Американський уряд видав нові рекомендації щодо боротьби з відмиванням грошей, щоб допомогти фінансовим установам виявляти трансакції закордонних корупціонерів, повідомляється на веб-сайті Державного департаменту США. Рекомендації підготовлено низкою федеральних департаментів США у рамках Національної стратегії із відмивання грошей. Згідно з новими правилами, американські фінансові установи мають ретельно вивчати рахунки з великими сумами і трансакції, в яких, можливо перераховуються незаконні прибутки високопоставлених закордонних політичних діячів, їхніх родин чи спільників. Правила передбачають процедури, необхідні для отримання відповідної інформації про рахунки таких осіб. Також надається перелік підозрілих трансакцій, що вимагають додаткової перевірки.

Бельгійський тижневик «Гумо» спростував заяву О.Волкова

БРЮССЕЛЬ. – Впливовий бельгійський тижневик «Гумо» спростував заяву народного депутата Олександра Волкова, зробленую ним нещодавно в «Нєзавісімой ґазєтє», нібито його «рахунки та кримінальна справа в Бельгії – це вигадки журналістів", повідомляє українська служба «Німецької хвилі». Як зазначається, «Гумо» докладно розповідає про заснування в Бельгії О.Волковим та його дружиною Аллою Волковою двох фірм з торгівлі автомобілями. "Гумо" перераховує особисті рахунки О.Волкова в «Кредитбанку», «Генераль-банку» і «Сітібанку», і вказує точні адреси фірм, банків, будинків і квартир, номерні знаки п'яти розкішних автомобілів, які належать українському народному депутатові. «Гумо» стверджує, що мільйони доларів надходили на рахунки О.Волков не від торгівлі автомобілями, а з різноманітних офшорних зон світу. Походження цих грошей намагається з'ясувати бельгійська прокуратура.

ПАРЕ пропонує надати політичний притулок М. Мельниченкові

СТРАСБУРҐ, Франція. – Парляментська Асамблея Ради Европи 25 січня запропонувала країнам – членам Ради Европи ґарантувати політичний притулок колишньому офіцерові безпеки України Миколі Мельниченкові в разі його звернення. Про це йдеться в ухваленій рекомендації ПАРЕ до Комітету міністрів Ради Европи після позачергових дебатів «Свобода слова та функціонування парляментської демократії в Україні». ПАРЕ закликає українське керівництво інформувати про результати розслідування зникнення чи смерти журналіста Георгія Ґонґадзе якомога швидше. За умови звернення Верховної Ради України – забезпечити незалежну експертизу оригіналів авдіокасет для встановлення їхньої автентичности, а також незалежну експертизу для встановлення точного часу та причин смерти особи, тіло якої знайдене в Таращі, включаючи нову ДНК-експертизу. Результати цих експертиз мають бути опубліковані. У рекомендації доручено Комітетові міністрів РЕ забезпечити більшу допомогу Україні для досягнення помітного поліпшення роботи засобів масової інформації.

У Чечні викрадено американського громадянина

ВАШІНҐТОН. – Державний департамент США закликає звільнити американського громадянина Кеннета Ґлака, викраденого днями у Чечні. Представник департаменту Філіп Рікер вказав на необхідність дотримуватись Женевської конвенції, яка гарантує безпеку цивільних осіб під час збройних конфліктів. Міністерство закордонних справ Росії стверджує, що Ґлак, працівник міжнародної гуманітарної організації "Лікарі без кордонів", прибув у Чечню за підробним пропуском, без офіційного дозволу воєнної влади. Чеченські польові командири категорично заперечують свою причетність до викрадення. Президент Чечні А. Масхадов оголосив нагороду за інформацію про місце знаходження Глака. Працівникам організації "Лікарі без кордонів" заборонено пересуватися територією Чечні, але вони мають намір продовжувати там свою діяльність.

Гості з України...

(Закінчення зі стор. 1)

від „самозгубного націоналізму" та розриву з Москвою).

Якщо йдеться про ситуацію в Україні, то прихід до влади уряду прем'єр-міністра Віктора Ющенка і зформування некомуністичної більшости у Верховній Раді дали конкретні результати. Відбувся ріст економіки. Запанувала політична стабільність, однак зникнення журналіста Георгія Ґонґадзе, а згодом висунення кримінальних звинувачень проти віце-прем'єра Юлії Тимошенко та звільнення її з посади порушили цю стабільність. Але Український Народний Рух та всі інші партії націонал-демократичної орієнтації не допустять, щоб позитивні зрушення, досягнуті в Україні за останній рік, були перекреслені, – запевнив депутат М. Ратушний.

З коротким словом виступив Іван Г. Білас, голова Комісії ВР з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльности, Гетьман Українського козацтва, гвардії генерал-лейтенант. Він підкреслив, що жодним силам не вдасться звернути України зі шляху побудови незалежности й демократії.

Генерал Білас сказав, що він і його колега Михайло Ратушний репрезентують у парляменті партію Український Народний Рух, недруги якої називають її радикальною. „Наш радикалізм полягав і полягатиме у тому, що ми ніколи не зійдемо з конституційних основ незалежности України. І ми впевнені, що адміністрація Президента Буша ще раз підтвердить, що Україна і надалі розвиватиметься в Европі як незалежна держава, і що ніхто не втягне її у новітні союзи". На закінчення ген. Білас сказав, що очолювана ним комісія робить усе, щоб вже найближчим часом здійснити дієву реформу правоохоронних органів.

Після виступів доповідачів відбулася жвава дискусія. Більшість із запитувачів висловлювала подив, що жоден з прелегентів не зупинився конкретніше на питаннях, пов'язаних із зникненням журналіста Георгія Ґонґадзе та скандалом, який витворився навколо цього трагічного інциденту.

Михайло Ратушний відповів, що ця справа не була на порядку денному прес-конференції, проте додав, що він особисто і партія УНР також стурбовані цією подією. М. Ратушний запевнив присутніх, що робиться все, щоб вияснити цей злочин до кінця, незважаючи на те, хто стоїть за тим, бо це вже справа чести всієї держави й всього українського суспільства.

На прохання прокоментувати справу звільнення з посади віце-прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, М. Ратушний нагадав, що партія „Батьківщина" Ю. Тимошенко має у Верховній Раді 35 мандатів, без яких не було б нинішньої більшости, а це було б на руку тим, хто виступає проти реформаторських заходів уряду прем'єр-міністра Віктора Ющенка. Росія Путіна зацікавлена в тому, щоб Ющенка замінила людина, прихильна Москві, і тому вона все робить для досягнення цієї мети.

Зустріч закінчила подякою доповідачам і гостям Джуді Ван Рест, регіональний директор програм МРІ в країнах СНД. З короткою подякою виступив також президент Міжнародного Республіканського Інституту Лорн Крайнер.

Р. Ф.
Світлив Я. Бігун

Народний депутат Іван Білас (зліва) вручає грамоту Українського козацтва головному директорові МРІ Лорну Крайнеру.

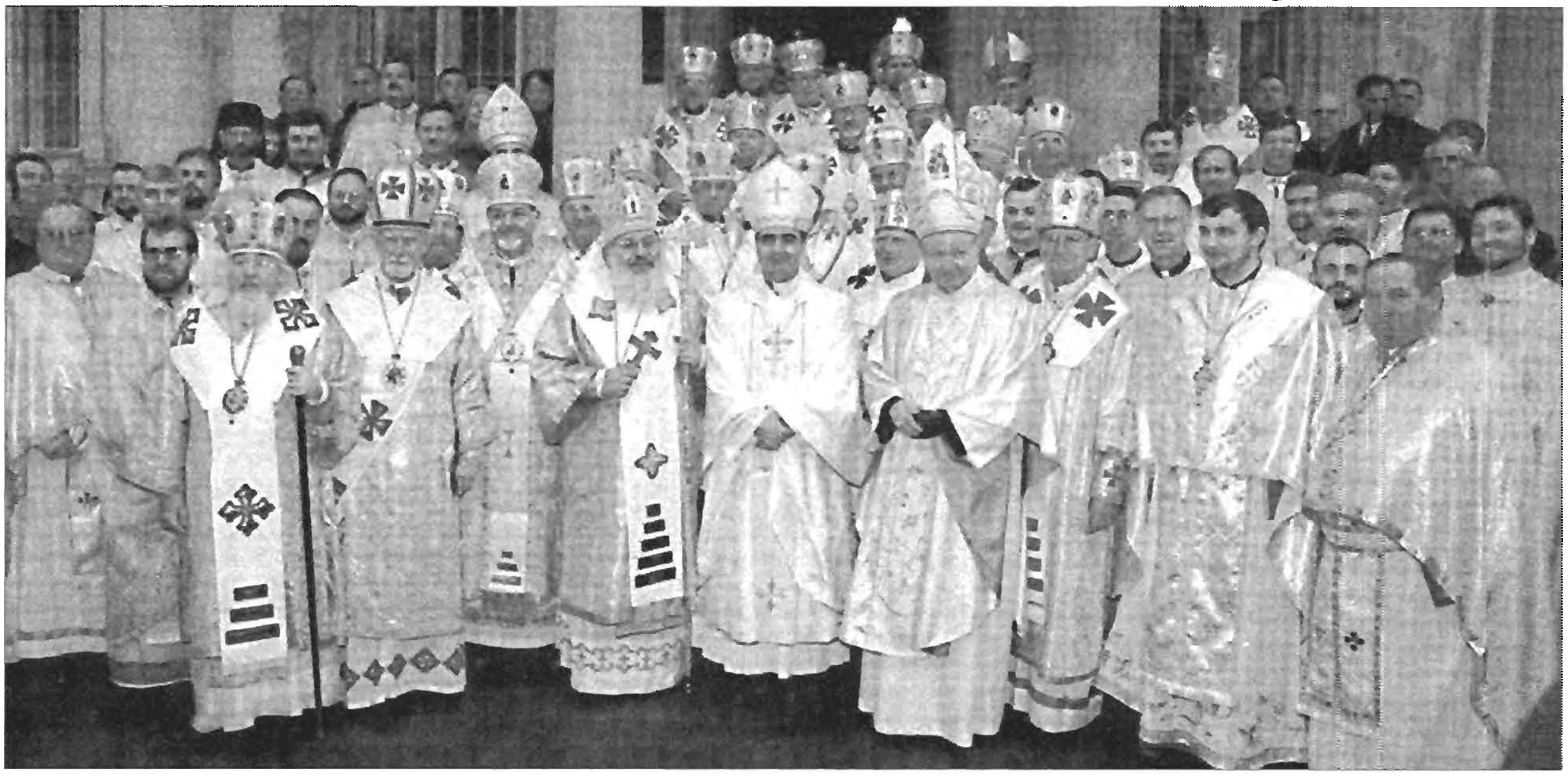
Україна в Організації Об'єднаних Націй

НЬЮ-ЙОРК. – Виступаючи 16 січня на офіційному засіданні Ради Безпеки в. о. Постійного представника України при ООН, посол Валерій Кучинський підтвердив намір нашої країни продовжувати активну участь в миротворчих операціях ООН та здійснювати практичний внесок в реалізацію цілей та принципів Статуту ООН.

З 1992 року майже 13 тисяч представників нашої держави взяли та продовжують брати участь у 21 миротворчій операції під егідою ООН. Сьогодні понад 1,400 громадян України, військових та цивільних, несуть службу в 10 розгорнутих миротворчих операціях та місіях ООН майже в усіх „гарячих точках" планети, зокрема на Близькому Сході і на Балканах, на африканському континенті та в Південно-Східній Азії. За кількістю персоналу, залученого до миротворчої діяльности ООН, Україна входить до числа 10 найбільших країн-постачальників серед 90 країн світу.

Постійне представництво України при ООН

Дорогі читачі „Свободи!
В дорозі до ваших поштових скриньок – видання, яке заслуговує на особливе місце у домашніх українських книгозбірнях: Альманах УНСоюзу, присвячений 10-річчю незалежної Української держави.

Біля собору святого Юра після церемонії введення на престол Глави Греко-Католицької Церкви Кардинала Любомира Гузара.

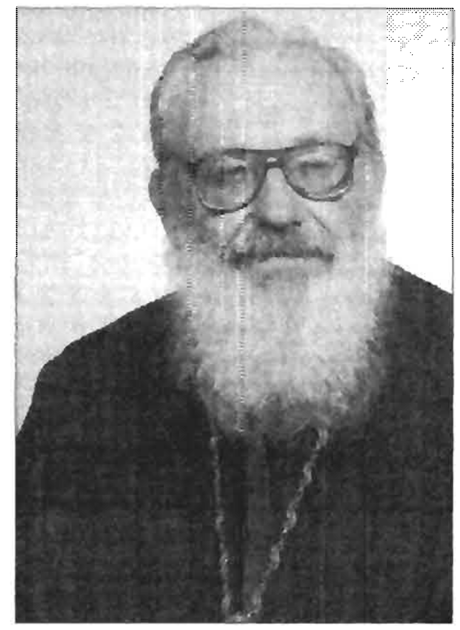
Єпископ Л. Гузар...

(Закінчення зі стор. 1)

хисту УГКЦ Іван Гель назвав рішення виборчого Синоду „оптимальним варіянтом" і висловив сподівання, що „духовний син і спадкоємець насліддя Патріярха Йосифа, Владика Любомир візьме собі статус Патріярха. Адже визначений нам рівень „Верховний Архиєпископ Львова" не досить звучить, коли взяти до уваги, що для обрання Глави нашої Церкви з'їхалися владики із трьох континентів – Австралії, Европи, Північної і Південної Америки, і що Унія 1596 року є творінням не львівським і навіть не галицьким, а всеукраїнським..."

П. Ч.

Життєпис нового Глави УГКЦ

Глава і Отець Української Греко-Католицької Церкви, Верховний Архиєпископ Львівський, Митрополит Галицький, Єпископ Кам'янця-Подільського, Кардинал Любомир Гузар народився у Львові 26 лютого 1933 року в родині Ярослава та Ростислави (з роду Демчук). Тут закінчив народну школу та першу клясу гімназії. У 1944 році сім'я змушена була покинути Україну. Спочатку зупинилися в Австрії. У місті Зальцбурзі Любомир продовжив навчання в українській гімназії.

У 1949 році родина Гузарів переїхала до США. Середню освіту Любомир здобув у малій духовній семінарії у Стемфорді, штат Коннектикат. Потім студіював філософію в Колегії св. Василія, де в 1954 році одержав ступінь бакалавра. Опісля студіював богослов'я у Католицькому університеті Америки у Вашінгтоні. У 1958 році у Великій духовній семінарії св. Йосафата одержав ліценціят богослов'я. 30 березня того ж року Владика Амврозій Сенишин висвятив Любомира Гузара на священика для праці у Стемфордській епархії.

У 1958-1969 роках працює вчителем і префектом у Стемфордській духовній семінарії св. Василія. Також служить у Кергонксоні, штат Нью-Йорк, як душпастир оселі „Союзівка" Українського Народного Союзу та виховної оселі Спілки Української молоді Америки в Елленвілі, Нью-Йорк. З 1965 року – настоятель парохії Пресвятої Трійці в Кергонксоні. Продовжував навчання, вивчаючи філософію у Фордгамському університеті Нью-Йорку. У 1967 році здобув ступінь маґістра.

У 1969 році переїхав до Риму для продовження богословських студій, які завершив докторатом богослов'я в 1972 році (дисертація на тему „Митрополит Андрей Шептицький – піонер екуменізму").

У 1972 році о. Любомир вступає до монастиря св. Теодора (монахів студійського уставу) у Гроттаферраті в Італії. 2 квітня 1977 року в монастирі Студійського уставу в Кастель-Гандольфо, поблизу Риму, був таємно висвячений Патріярхом Йосипом Сліпим на Єпископа, а 2 квітня 1996 року це оприлюднено Папою Іваном Павлом II. У 1978 році Патріярх Йосиф призначає Єпископа Гузара архимандритом монастиря св. Теодора, а також відповідальним за монастирі Студійського уставу за межами України.

У 1973-1984 роках Владика викладає в Папському місійному університеті „Урбаніяна" в Римі. У ті ж роки виконує різні доручення Патріярха Йосифа. З 1984 до 1991 року – протосинкел Львівської Архиєпархії в Римі. У 1993 році повернувся на рідну землю. У 1993-94 роках служив духівником у Львівській духовній семінарії Святого Духа. З 2 квітня 1996 року – Екзарх Києво-Вишгородський. 17 жовтня 1996 року Глава УГКЦ Мирослав Іван Любачівський призначив Владику Любомира Єпископом-помічником Глави Української Греко-Католицької Церкви.

25 січня 2001 року Любомир Гузар обраний, згідно з рішенням Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви у Львові, Верховним Архиєпископом Львівським для українців.

Антін Драган: in memoriam

Антін Драган

Оксана Драган-Кравців

2 лютого минає п'ятнадцять років з часу смерти редактора Антона Драгана. Двадцять три роки він був головним редактором щоденника „Свобода" і впродовж всього свого життя – невтомним журналістом, відданим українським патріотом, активним громадським і політичним діячем. Те подиву гідне покоління, якого він був членом, поволі відходить від нас, але нам годиться пам'ятати про досягнення тих людей, бо вони поклали основу українського світу, в якому ми тут живемо, і створили багато з того, чим ми, як громада, найбільше дорожимо.

Антін Драган прибув до Америки 12 квітня 1946 року з концентраційного табору в Еспанії, завдяки заходам Міжнародного Червоного Хреста і тодішнього головного редактора „Свободи" д-ра Луки Мишуги. Вже наступного дня розпочав працю в щоденнику, який тоді містився в двох кімнатах репрезентативного двоповерхового будинку УНСоюзу при 81-83 Ґренд Стріт в Джерзі Ситі. А. Драган спочатку був співредактором, а від 1955 року, після смерти д-ра Мишуги, очолював редакцію аж до відходу на пенсію в 1978 році.

Антін Драган був журналістом з покликання. З притаманною йому енерґією працював над розвитком газети і її ролі в житті американських українців. До співпраці в редакційній колеґії приєднав таких визначних журналістів, письменників і літературознавців, як Іван Кедрин, Богдан Кравців, Вячеслав Давиденко, д-р Лука Луців, Леонід Полтава, Михайло Сосновський. Збільшив кількість позаштатних кореспондентів в Америці, а також в країнах Европи і південної Америки. Започаткував регулярні сторінки, присвячені праці окремих організацій і установ – молодіжних організацій СУМ, Пласт і ОДУМ, Української Вільної Академії Наук, НТШ, спортивну сторінку, окремий щотижневий літературно-мистецький додаток. Відновив видання УНС для дітей, місячник „Веселку", під редакцією Володимира Барагури. З метою привабити нових членів до УНСоюзу, зокрема молодь, переконав Екзекутивний Комітет УНС в доцільності закупівлі відпочинкової оселі в Кетскільських горах, і потім провадив широку рекламу для цієї оселі на сторінках „Свободи". („Наче пишна українка, ця чудова Союзівка!").

За часів ред. Драгана „Свобода" була не тільки дзеркалом, яке точно відбивало тоді кипуче життя української громади, але і дороговказом, який провадив громаду до нових досягнень. На посту головного редактора найстаршого і найбільшого українського щоденника в світі Антін Драган само-собою мав неабиякий вплив, і використовував його для підтримки справ, які вважав життєво важливими для американських українців. Як редактор він провів три головні – як він це називав – „хрестоносні походи".

На початку 60-их років почав докладати багато зусиль задля видання англомовної енциклопедії українознавства (Ukraine: A Concise Encyclopedia, 1963), підготовленої проф. Володимиром Кубійовичем і його співробітниками. Переконав Український Народний Союз фінансово підтримати це велике діло. Сам став керівним редактором енциклопедії і завідував усіма технічними справами видання, включно з тривалими переговорами з видавцем, Торонтським університетом.

Другим хрестоносним походом вважав справу побудови пам'ятника Шевченкові у Вашінґтоні. Відіграв провідну ролю в створенні комітету побудови пам'ятника, а потім і особистою діяльністю, і на сторінках „Свободи" активно підтримував цей задум, аж до його здійснення в 1964 році. Вартісним історичним документом є упорядкована ним в 1984 році книжка „Шевченко у Вашінґтоні".

Третім хрестоносним походом для редактора Драгана було створення Катедр Українознавства при Гарвардському університеті, в яке також вклав масу зусиль, часу і друкарського чорнила. Ініціятива і співпраця редактора Драгана в усіх цих трьох проєктах, і трибуна, яку він давав їм на сторінках „Свободи", були вирішальними в їхньому успіху. Крім редагування газети, А. Драган був автором безлічі статтей на прерізні громадські, політичні і УНСоюзові теми. Він був редактором альманахів УНС, починаючи з 1949 року. Його перу належать монографічні публікації „В країні волі: підручник для нових еміґрантів" (1949); „Ukrainian Resistance: the Story of the Ukrainian National Liberation Movement in Modern Times" (1949); „Український Народний Союз в минулому і сучасному" українською і англійською мовами (1964). Після іменування Блаженнішого Йосипа Сліпого Кардиналом А. Драган видав збірник „Маємо Кардинала", і англійською мовою „Our Ukrainian Cardinal" (1966), а в 1975 році вийшла написана ним біографія його попередника „Д-р Лука Мишуга". У 1986 році, вже посмертно, вийшла його монографія „Пам'ятаймо про Вінницю" (до речі, у 1992 році фірма „Континент" у Вінниці перевидала цю книжку накладом 10,000 примірників).

Діяльність Антона Драгана аж ніяк не обмежувалася журналістично-публіцистичною. Він був членом керівних органів Українського Конґресового Комітету Америки, який нагородив його своєю Шевченківською премією в 1976 році, а потім Української Американської Координаційної Ради. Спричинився до реалізації ідеї створення Світового Конґресу Вільних Українців. Належав до управи Наукового Товариства ім. Шевченка і очолював його Пресову комісію. А в перші роки після прибуття до Америки був автором сценаріїв щорічних вистав „Гомін України", що їх з ентузіязмом і на високому професійному рівні ставили члени Ліґи Української Молоді Північної Америки, здебільшого діти так званої тоді „старшої еміґрації", в ньюйоркському Карнеґі-Голі.

Любов до України і боротьба за її краще майбутнє були ляйтмотивом життя редактора Драгана. Антін Драган (Андрій Луців) народився 28 серпня 1913 року в селі Голешів в Жидачівському повіті. Вже як студент права у Львівському університеті працював в газеті „Кооперативна Родина" у Львові, був співредактором тижневика „Наше Слово", націоналістичного щоденника „Голос" і різних підпільних видань ОУН. За діяльність в Організації Українських Націоналістів був суджений і перебув два роки в тюрмі (1934–36). В 1938–1942 роках працював для Української Пресової Служби в Берліні, пізніше був редактором „Українця" і „Хлібороба", газет для примусових робітників в Німеччині.

Переслідуваний нацистами, восени 1943 року перебрався з різними пригодами через окуповану Францію і пішки через Піренеї до Еспанії, де еспанська поліція його, як нелеґального втікача, посадила до в'язниці в Памплоні. 1944 року його перевезли до концентраційного табору в Міранді над Ебром, утримуваного альянтами для чужинців, які опинилися в Еспанії без дозволу і відповідних документів. Тут вдалося йому нав'язати контакт з д-ром Мишугою і „Свободою", і під всякими псевдонімами, в тому Максим Подорожній і Хуан де Барабан, почав дописувати до газети в далекій Америці, якої потім довгі роки був душею.

Ті, кому приходилося працювати чи зустрічатися з редактором Драганом, напевно ще пам'ятають його, бо був яскравою особистістю. Певно, пам'ятають його енергійність, працьовитість, а також притаманне йому почуття гумору, яке проявлялось як в письмі, так і в стосунках з людьми. Тверда, а заразом оптимістична вдача допомогла йому пережити великі удари долі – смерть улюбленої дружини Мирослави, у віці всього 48 років, і сім літ пізніше – єдиного сина Бориса, на 16-му році життя.

Незважаючи на особисті трагедії, продовжував активну участь в громадському житті. До кінця був українським патріотом, а водночас і великим шанувальником „вільної землі Вашінґтона". На жаль, не довелось йому дочекатися відновлення незалежности України, про яку мріяв і для досягнення якої впродовж свого життя докладав багато зусиль.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор –Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи":

Адміністратор Володимир Гончарик – **(973) 292-9800 (дод. 3041)**
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська – **(973) 292-9800 (дод. 3040)**
Передплата – Марійка Пенджола – **(973) 292-9800 (дод. 3042)**

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про те, що кому важливе

Після неділі, 28 січня, коли американські любителі бейзболу переживали XXXV т. зв. „супербол" на Фльориді, стало ще раз чітко перед очі те, які різні у людей та народів поняття про важливість подій і явищ. По всіх усюдах люди збиралися, щоб спільно дивитися, як проходить гра. Були крики і плачі, і сумні зітхання прихильників клюбу „Джаєнтс", якого спіткала поразка. Як спокійно було на вулицях і шляхах в часі гри, і скільки розчарування для одних, а радости для інших приніс кінцевий вислід гри. Що це? – запитуєте себе. Захоплення спортом – збірна гістерія, чи тільки мода?

Але у цей недільний вечір важливість гри стояла на першому місці у тисяч і тисяч мешканців США, не тільки у моральному значенні, але і фінансовому, коли брати до уваги усі грошеві ризики і ставки на переможців.

Ця збірна свого роду „гістерія" захопила вже також не одного українця, зокрема із молодшого покоління, з тих, що уважають себе вже „100-відсотковими американцями".

Слідкуючи за цим феноменом, що повторюється кожного року, мимоволі у мене насуваються міркування на тему: що кому важливе і яка різна людська скаля важливостей. У нас, українців, вона особливо різна, але для кожного важлива, коли йдеться про поміч Україні і про наші сьогоднішні обставини життя. Тут вже на першому місці не гра в бейзбол, чи інший спорт, а „гра в життя", у засоби для проживання та втримання українства на усіх його відтинках, як взагалі цілого життя. Саме останніми часами ця величезна різниця у тому, що кому важливе, дається в нашій діяспорній спільноті особливо виразно бачити і відчувати та викликує непорозуміння, нарікання одних на других і т. п.

Читаючи постійно в нашій пресі та у звідомленнях організацій, що працюють для допомоги Україні про грошові датки поодиноких осіб та поодиноких товариств, можна тільки подивляти їх щедрість і великодушність протягом десяти років. Але рівночасно завважуємо, що із природним зменшенням числа українців, що переїхали до США як політичні еміґранти після Другої світової війни, що раз менше число тих, що великодушно складають велику суму гроша на цілі певних організацій чи культурних установ і задумів в Україні. Із змінами обставин на батьківщині також меншає число тих, які виїжджають в Україну, щоб безпосередньо стати там до допомоги.

Зовсім мале число тих помічників, що тут вже роджені та мають інакші мірила своїх обов'язків та вартостей.

Велика кількість „четвертої хвилі", що в останніх роках поповнила наші ряди в США, ставить на першому місці своїх важливостей фінансову допомогу не організаціям чи культурним цілям, а конкретну поміч родині, що і було їхньою ціллю виїзду з батьківщини. А тим часом треба допомоги і одним, і другим і, здається, немає тому кінця. Раз-у-раз читаємо про потребу на таку і таку ціль, раз-у-раз в нашій „Свободі" заклики: „дайте", „поможіть".

Але кожній людині інша справа стоїть на першому місці та кожний думає, що його – найважливіша. Кому бейзбол, кому родина, а кому – українська справа.

О-КА

Рік Митрополита Андрея Шептицького

ЛЬВІВ. – 22 січня у Львівській Богословській Академії відбулася наукова конференція під назвою: „Митрополит Андрей Шептицький: дороговкази у нове тисячоліття". Конференція є першим заходом Львівської Богословської Академії з нагоди проголошення 2001 року – роком Митрополита Андрея.

Інавґураційну сесію відкрив Апостольський екзарх Владика Михайло Гринчишин, глава синодальної комісії новомучеників УГКЦ. У конференції взяли участь науковці з України та діяспори. Ректор Академії о. Борис Ґудзяк присвятив свою доповідь питанню „націоналізму Шептицького", яке дотепер не перестає турбувати багатьох опонентів Митрополита Андрея і гальмує справу його беатифікації.

100 років тому Митрополит Андрей очолив Галицьку Митрополію у Львові. Цим, фактично, започатковано нову епоху у житті Церкви та суспільства в Галичині. У всіх сферах життя був відчутний визначальний вплив цієї харизматичної особи. Тому проголошуючи 2001 рік роком Митрополита Андрея, церковна влада та міський голова Василь Куйбіда висловили надію, що і в тисячолітті, що розпочинається, українське суспільство та Церква відчують на собі духовний вплив Слуги Божого Андрея.

Зокрема о. д-р Борис Ґудзяк сказав: „Перебуваючи на етапі становлення відродження нашого церковного, національного, культурного, економічного життя, ми потребуємо дороговказів. Мабуть, не було більшої людини в модерній українській духовній історії за Митрополита Андрея. Його спадщина торкає майже всі галузі людського життя і тим самим становить надзвичайну вартість для поодиноких людей, для Церкви і суспільства в цілому, які стають перед духовними випробуваннями нового тисячоліття. Він був мислителем, який у дуже складних обставинах пропонував конструктивні творчі розв'язки. Його спадщина залишається незглибним джерелом, з якого можемо черпати християнське бачення гідности людини, гідности народу, бачення великодушне, відкрите на світ. Разом з тим ця спадщина залишається маловідомою".

Пресова служба ЛБА

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Ми з вдячністю згадуємо всіх добродіїв з УНСоюзу

З листа президента університету „Києво-Могилянська академія” до предсідника УНСоюзу Уляни Дячук

Я впевнений, що наступає нова епоха в житті України, висвітлюються вже інші, веселі кольори. Найістотніше – вже рік працює перший справді український уряд. Уряд Віктора Ющенка.

І цей уряд, попри шалений наступ на нього антиукраїнських сил, довів, що ми маємо могутній потенціял і що кризу (суспільну, економічну, політичну) ми можемо здолати вже у ближчі роки. Проте лишається проблема – це викривлення людської душі, знищуваної століттями національного визиску та десятиліттями комуністичної ідеології. Тут треба довготривалої, терплячої і повсякденної праці.

Сьогодні справжня українська політика твориться в університетах, де виростає політична генерація, що зробить нашу державу міцною, справді незалежною і процвітаючою.

Кінець століття для нашої академії виявився багато в чому визначальним. Серед сотень подій, які відбулися у нас за минулий рік, я вважаю найвизначнішою заснування випускниками Києво-Могилянської академії, які нині працюють у Верховній Раді, в уряді та в політичних партіях, лябораторії законодавчих ініціятив. Вирішили, використовуючи знання, здобуті в академії, самі складати проєкти законів, які сьогодні ще неспроможний прийняти український парлямент у його нинішньому складі. Тобто вони уґрунтовують законодавчу базу майбутньої України. Ця лябораторія заснована при нашому факультеті правничих наук, і вона втягує в свою діяльність і сьогоднішніх студентів.

Серед інших подій – відкриття ще двох колеґіюмів Києво-Могилянської академії – в Херсоні та в Рогатині (тепер під патронатом НаУКМА працює вже 11 колеґіюмів), надання Острозькій філії статусу окремого університету, випуск перших бакалаврів у нашій іншій філії – в Миколаєві, завершення роботи над енциклопедією „Києво-Могилянська академія в іменах”.

Як і в попередні роки, спудеї нашої Академії посіли дев'ять з 15-ти місць у конкурсі „Студент Києва-2000“. Це найкращий результат серед 40 вищих шкіл столиці, які брали участь в конкурсі.

Ми з вдячністю згадуємо всіх тих добродіїв з УНСоюзу, які допомагають нам йти до нових успіхів.

В'ячеслав Брюховецький,
10 січня 2001 року, м. Київ

Помер Микола Мартинюк

Св. п. Микола Мартинюк

В Оберліні, Огайо, 22 грудня 2000 року помер 91-річний Микола Мартинюк, відомий у штаті Пенсильванія диригент і активний член української громади.

Народився М. Мартинюк недалеко Львова, в Ладані, в родині Семена та Анни (з Говришків) Мартинюків. У молодості займався акторством, співом і був диктором радіо. Студіював право в університеті Івана Казимира, а опісля в Богословській академії у Львові. Одначе його студіям теології та бажанню бути священиком перешкодила Друга світова війна. У 1944 році М. Мартинюк одружився з Стефанією Галан і, з уваги на політичну ситуацію, залишив Україну, а рік пізніше опинився в таборі переселених осіб у Ляндеку, Австрія, де організував український хор „Сурма“ та став його диригентом. У 1948 році він став членом хору „Ватра“, який концертував в Австрії, Німеччині та Швайцарії.

Після прибуття до США М. Мартинюк поселився в Оліфанті, штат Пенсильванія, де в українській католицькій церкві свв. Кирила і Методія проявив свої диригентські вмілості. Під його керівництвом церковний хор став не тільки майстром літургійного співу але й українських народніх пісень. Він також організував дитячий хор, який співав під час Служби Божої. Крім того, М. Мартинюк провадив щотижневу радіо-програму, від 1971 до 1976 року, а в 1977 році розпочав щотижневе радіовисилання св. Літургії. З 1983 року М. Мартинюк диригував хором ім. Андрея Шептицького, котрий складався з хору церкви свв. Кирила і Методія та менших хорів з близьких парафій.

У 1990 році М. Мартинюк став пенсіонером, а два роки пізніше залишив свої обов'язки диригента.

Микола Мартинюк був членом Українського Братського Союзу і довголітнім секретарем 406-го Відділу Українського Народного Союзу в Оліфанті, Па.

Покійний залишив у глибокому смутку дочок Нусю,Ірину синів Юрія і Романа та п'ятеро внуків.

Св. п. Дмитро Дидик

Св. п. Дмитро Дидик

Коли прегарна своїм барвистим кольоритом американська осінь 2000 року добігала кінця, на гостинній американській землі 10 листопада відійшов з волі Всевишнього вірний син України та добрий громадянин США св. п. Дмитро Дидик.

Народився Дмитро Дидик у мальовничому селі Гиновичі в Бережанському районі, Тернопільської области. Після всіх окупаційних лих та воєнної хуртовини став іміґрантом і 1949 року прибув до США та поселився у Джерзі Сиaction, Н. Дж. Будучи патріотом і свідомим українцем, Дмитро Дидик відразу після приїзду з Европи активно включився в працю української громади Джерзі Ситі. Він був заслуженим союзовецем, довголітнім секретарем 170 Відділу Українського Народного Союзу в Джерзі Ситі, головою Надгадзонської Округи УНС, активним членом УККА, СУМА, місцевого Українського Народного Дому, кредитівки „Самопоміч“ і школи українознавства „Рідна Школа“.

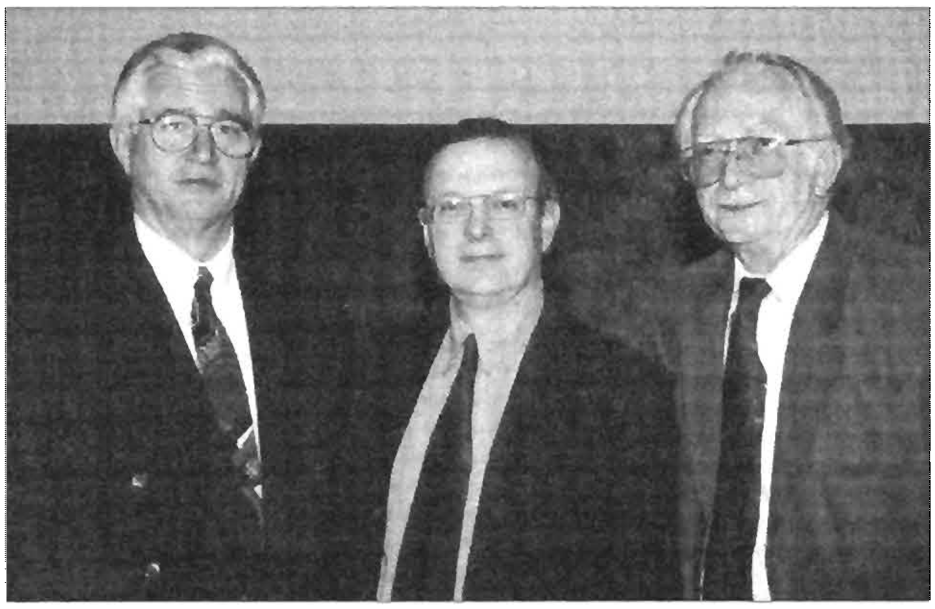
У 1973 році Д. Дидик переїхав до Фініксу в Арізоні та відразу включився в життя місцевої української громади. Був і там активним в УККА, ООЧСУ, СУМА, в місцевій українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці та дальше сприяв приєднанню нових членів до УНС з тієї околиці. Ставши пенсіонером, дальше не покидає громадської праці, зокрема допомагає молодшим активізуватися у громадському житті.

Смерть св. п. Д. Дидика – це не тільки невіджалувана втрата для дружини Марії, сина Михайла, дочки Ані з чоловіком Юрієм Петренком, онуків, правнуків і сватів Галини і Романа Петренків, але й для української громади у Фініксі.

Відійшов активний член української громади в США, що понад 50 років своєї праці віддав для неї, а з тим і для України.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Об'єдналися українські кредитівки

Зліва: Ігор Ляшок – президент Української Федеральної кредитової спілки „Самопоміч" в Нюарку, Богдан Ватраль – президент Української Федеральної кооперативної каси „Самопоміч" в Чикаґо та Орест Цяпка – директор Української Федеральної кредитової спілки „Самопоміч" в Нюарку.

На надзвичайних зборах 10 грудня 2000 року члени Української Американської кредитової спілки „Самопоміч" в Нюарку, Н. Дж., проголосували за об'єднання з Українською Федеральною кооперативною касою „Самопоміч" в Чикаго. Вислід голосування – 385 „за" і 17 „проти" об'єднання. Обидві кредитівки є високо оцінені Федеральною владою та втішаються довір'ям своїх громад. Шляхом об'єднання вони скріпили своє становище, уможливили ширший діяпазон фінансових послуг своїм членам.

До об'єднання обидві установи успішно росли й розвивалися, обслуговуючи українську громаду у своїй околиці. Об'єднання стало дійсністю 19 грудня 2000 року. Установа тепер єднає 19,000 членів, з активами в сумі 360 млн. дол., і зайняла місце між провідними трьома відсотками всіх кредитівок у США.

У новій структурі президент Української Американської кредитової спілки Ігор Ляшок займає позицію екзекутивного віце-президента. Пояснюючи причини об'єднання, він заявив, що „об'єднавшись, ми одночасно збільшимо допомогу українському суспільству. Українська громада в Нью-Джерзі скористає більшими можливостями. Це об'єднання уможливлює співпрацю двох сильних українських установ на користь своїх членів та всієї української громади".

Президент Ради директорів Каси „Самопоміч" Чикаґо Михайло Кос, який займатиме цю позицію далі в об'єднаній кредитівці, заявив, що ця злука буде завершенням мрій основоположників наших двох кредитівок, уможливлюючи доступ усіх членів до якнайкращої якости фінансових послуг.

Богдан Ватраль, виконавчий директор Української Федеральної кооперативної каси „Самопоміч", який далі займатиме позицію президента в об'єднаній кредитівці, сказав:

„Об'єднавшись, ми зможемо краще допомогти тим нашим членам, для кого ці послуги найбільш потрібні. Минулого року наші кредитівки разом дали понад 500,000 дол. на різні суспільні потреби. Цього року, працюючи разом, наші пожертви напевно збільшаться. Ми тісно співпрацюємо з губернатором стейту Іллінойс, скарбником стейту Джуді Бар-Топінкою, стейтовим сенатором Володимиром Дудичем, сенатором США Пітером Фітцджералдом, конґресменами США Луїсом Ґутієрезом, Дені Дейвисом, Генрі Гайд, Род Благоєвичом, як і з федеральною адміністрацією кредитівок NCUA та іншими політичними діячами й організаціями, щоб допомогти українській громаді тут і за кордоном. Саме тісні зв'язки з Федеральним урядом уможливили це об'єднання наших кредитівок. У майбутньому наша об'єднана кредитівка плянує збільшувати та збагачувати свої послуги членам, спрощуючи доступ на місцях, і шляхом телефонних та комп'ютерних зв'язків".

Володимир Тюн

Треба повертатись до джерел

В. Кучинський

НЬЮ-ЙОРК. – Як добре, що група Театру ім. Л. Курбаса із своїм невтомним режисером Володимиром Кучинським знову у США і дає нам можливість на деякий час відірватися від будня й повернутися до глибоких джерел віри, ритуалів і поезії. Все це завжди можливе, коли маємо нагоду слухати щось „надбуденне" у виконанні Театру ім. Курбаса.

Хоча тим разом група акторів маленька, бо тільки троє із них отримало разом із В. Кучинським візу на приїзд – ця „трійця" захопила усіх вже у першій зустрічі в НТША в Нью-Йорку 20 січня, в якій була виконана ціла низка давніх і невідомих щедрівок та колядок. Але не менш цікава була розповідь В. Кучинського саме про суть і значення ритуалу, в якому особа і об'єкт стає одним. Присутні дізналися також сумну правду про затрачення цієї так потрібної глибини в театральному дійстві в Україні, де завважується прикре повернення до шараварів, добрі режисери втікають поза кордони батьківщини, механізм українського театру опиняється під впливом російської культури. Саме з приводу невідрадного стану українського театру на батьківщині В. Кучинський поставив собі за ціль повернутися зі своїм театром до суті української культури, до джерел ритуалу, на який так влучно вказали його актори у цьому першому вечорі на американському терені, і саме повернення скарбів справжнього українського театру є ціллю цієї одержимої групи акторів та їхнього режисера.

Найближча їхня ціль – це створення Центру Лесі Українки та інсценізація усіх її драматичних творів, які він уважає невикористаним багатством, повним саме ритуалів, які теперішним театральним колам України „не по зубах".

З такими широкими плянами на найближче майбутнє завітала маленька, але як непохитна своїми намірами група із Театру ім. Леся Курбаса, яка, втративши віру у зацікавлення таким театральним дійством вдома, шукає спершу зрозуміння і помічної руки в діяспорі, і не лише української діяспори. На думку В. Кучинського, сценічні твори Лесі Українки можуть бути виведені на міжнародному полі, бо Л. Українку можна показати цілому світові, як знаменитого драматурга.

Слухаючи ці задуми В. Кучинського на вечорі в НТШ і в розмові з ним, довідуємося, що, поруч із тим ґрандіозним задумом Театрального Центру Лесі Українки, він тим разом хоче показати також виставу за творами Василя Стуса. На його думку, ніхто не може бути ближчий духово українцям, що живуть на чужій землі, як саме В. Стус із своєю ностальгією за батьківщиною, але в одному акорді із Т. Шевченком, бо, як каже: „За духом вони схожі".

Ще плянується вистава „Сніг у Флоренції" за творами Ліни Костенко. Ця вистава матиме особливий характер, зовсім інакший, і буде поєднана із авкціоном пам'яток театру. Чому таке незвичне діло у тому театрі? В. Кучинський пояснює, що їм доконче треба здобути фонди на працю Театрального Центру Л. Україн-

(Закінчення на стор. 10)

Співають щедрівки (зліва): А. Войдичев, О. Степан, Н. Половинка.

Вистави театру ім. Леся Курбаса в лютому 2001 року:

4 лютого, неділя – „Како воспоєм..." (духовні співи давньої України) в церкві св. Андрія Первозваного в Бавнд-Бруку, Н.Дж. Початок о год. 11:30 ранку; „Сон" (композиція за творами Т. Шевченка) в Українському Народному Домі в Трентоні, Н. Дж. Початок о год. 5-ій по пол.

10 лютого, субота – прем'єра вистави „Марко Проклятий" (за поезіями В. Стуса) в Патерсоні, Н. Й, за адресою 85 П'ята Авеню. Початок о год. 10-ій вечора.

11 лютого, неділя – „Како воспоєм..." (духовні співи давньої України) в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. Початок о год. 1-ій по пол. „Сон" (композиція за творами Т. Шевченка) в Українській Централі в м. Пассейк, Н. Дж. Початок о год. 4-ій по пол.

16 лютого, п'ятниця – „Како воспоєм..." (духовні співи давньої України) в каплиці Дієцезії УКЦ в Стемфорді, Кон. Початок о год. 7-ій вечора.

17 лютого, субота – виступ на вечорі з нагоди 90-ліття св. п. М. Черешньовського в Українському Музеї в Нью-Йорку. Початок о год. 6-ій вечора.

18 лютого, неділя – прем'єра вистави „Марко Проклятий" (за поезіями В. Стуса) в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку. Початок о 2-ій по пол.

Після 18 лютого – творча поїздка до Чикаго, Іл., та інших міст.

Нові Василіянські співучасниці

Зліва: сестра Доротея-Анна, Катерина Зін, Стефанія Вовчук, сестра Елизавета.

ФАКС ЧЕЙС, Па. – У свято Введення в Храм Пресвятої Богородиці Катерина Зін і Стефанія Вовчук стали співучасницями Сестер св. Василія Великого. Сім інших – Тес Бурі, Елізабет Вольфрум, Гелен Райхе, Марія Гарматій, Сенді Репіцкі, Патриція Репіцкі, Анна Рад і Джин Хромчак поновили свої зобов'язання брати участь у житті монастиря під час Вечірні 21 листопада 2000 року. Сестра Доротея- Анна Бусовскі, провінціяльна настоятелька, подякувала співучасницям за їхній запал до пожертви. Сандра Репіцкі взяла на себе обов'язки координатора Василіянських співучасників в околиці Філядельфії.

Членство співучасників пропонує кожному поділити переживання спільних зустрічей і мати можливість включитися в духовність і місію Сестер. Усі зацікавлені у такій співучасті можуть звернутися до Сестер Святого Василія Великого на адресу: 710 Fox Chase Road, Fox Chase Manor, PA 19046-4198. Тел.: (215) 379-0628.

***

Сестри св. Василія Великого (Монастир на Факс Чейс, Па) втратили сестру Ігнатію Борутську, ЧСВВ, на свято Введення в Храм Пресвятої Богородиці, 21 листопада 2000 року. Народжена 1909 року в Україні, до Чину вона вступила 1 травня 1926 року і прийняла вічні обіти у 1941 році. Під час свого життя сестра Ігнатія вірно служила в українських католицьких школах в чотирьох дієцезіях США. Від 1981 року сестра Ігнатія проживала на Факс Чейсі.

Парастас відбувся у п'ятницю, 24 листопада 2000 р., в каплиці Пресвятої Трійці Сестер св. Василія Великого.

До „Світлички" загостив св. Миколай

Уже від довгих років у Нью-Йорку діє „Світличка" для дітей. Нею займається 83-ий Відділ Союзу Українок Америки.

Цього року у „Світличці" багато дітей – 14. Зайняття дітей у віці 3 до 5 років відбуваються в суботи, від год. 9:30 ранку до 12:30 по полудні, в приміщенні школи св. Юра, і включають молитву, пісні, гри і забави. Вчителькою є Василина Боднарук, а її допомагають виховна референтка 83 Відділу Дарія Ґенза і опікунка „Світлички" Анна Рак.

Св. Миколай відвідав діток у суботу, 16 грудня. На цю зустріч прийшли і родичі дітей – батьки, дідусі і бабуні. Діти очей від гостя не відривали, співали „Ой, хто, хто Миколая любить", і кожна дитина ще й сама проспівала пісеньку чи сказала віршик. І в нагороду діти отримали багато подарунків від св. Миколая.

О. Ю.

Св. Миколай серед дітей. У верхньому ряді стоять: зліва – Василина Боднарук, Анна Рак та Дарія Ґенза.

СФУЖО в 2000 році

У праці та важливих подіях з життя СФУЖО швидко минув 2000 рік. У квітні на запрошення зв'язкової СФУЖО і СУА С. Король, голова О. Соколик і заступниця голови В. Лучків відвідали Дітройт. Голова мала доповідь про працю СФУЖО. На святкуваннях 75-ліття СУА у Дітройті від СФУЖО виступала заступниця голови Наталя Даниленко.

19–20 травня в Києві відбулися збори Української Всесвітньої Координаційної Ради, в колишньому будинку Центральної Ради. На зборах були присутні голова СФУЖО, як заступниця голови УВКР, Ірина Куровицька та Надя Шмігель – від СУА. На збори приїхали представники з Канади, Англії, Америки, Бельгії, Словаччини, Росії, Литви, Башкортостану, Воркути, Придністров'я, Естонії, Казахстану, Молдови, Азербайджану, Камчатки, Хорватії і т.д. О. Соколик мала доповідь: „Київ як центр української Метрополії і світового українства". Після зборів О. Соколик з представниками СКУ мали офіційні зустрічі з членами уряду: Олександером Полусм'яком – заступником міністра культури і мистецтва, Іваном Плющем – головою Верховної Ради, Борисом Тарасюк – тодішнім міністром закордонних справ, Василем Кремінем – міністром освіти, Віктором Ющенком – прем'єр-міністром Уряду України, Миколою Жулинським – віце-прем'єром, Сюзанною Станік – міністром юстиції. Було порушено ряд важливих справ.

У червні відбулася в Бостоні 109-та конвенція Генеральної Федерації жіночих клюбів (GFWC), де голова виступила з інформацією про діяльність СФУЖО за останній рік. Участь взяли також Наталя Іванів з УЗХ та Мотря Слонєвська і Сузанна Шпак з СУА.

29-та Генеральна Асамблея Міжнародної Ради Жінок в Гельсінках 27 червня – 6 липня була радісною подією. Там відновлено членство Національної Ради Жінок України в Міжнародній Раді Жінок (ICW). У своїй промові на пленарній сесії О. Соколик привітала НРЖУ українською мовою. Це перший раз в історії 112-річної двомовної Міжнародної Ради Жінок почули там українську мову. Учасницями нарад були І. Куровицька, М. Томоруґ, В. Лучків та М. Комарницька.

7–10 липня О. Соколик, В. Лучків та М. Комарницька відвідали українські громади Естонії: в Таллінні, Сіламяї та Нарві. Була зустріч з членками Союзу Українок Естонії, головою яких є Ліля Чикальська. 11–14 липня вони відвідали українську громаду Латвії в Ризі, та єдину державну українську гімназію в балтійських державах, директоркою якої є Лідія Кравченко.

16 липня, після святкувань 2000 року у Хшанові, північна Польща, куди були виселені українці в часі Акції „Вісла", голова відвідала відділи Союзу Українок Польщі в Круклянках та Гіжицьку. В Гельсінках, Таллінні, Ризі та Варшаві відбулися зустрічі з амбасадорами України.

15 жовтня голова взяла участь у радісних святкуваннях 70-ліття Організації Українок Канади в Торонто, 2–3 грудня – у святкуванні 75-ліття Союзу Українок Америки у Вашінґтоні.

На останніх Річних нарадах у жовтні минулого року СФУЖО прийняла Союз Українок Естонії у свою родину. На святковій церемонії була присутня голова СУЕ Лілія Чикальська. Перший раз на нарадах були членки Фінансової комісії Америки Христя Сеник і Христя Кульчицька. Обидві були нагороджені почесним членством СФУЖО за довголітню працю в СФУЖО. На Річних нарадах були представниці Америки, Канади, Англії, Чехії, Польщі та Естонії.

В листопаді О. Соколик мала зустріч в Монреалі з прихильницями СФУЖО. Присутні були членки ЛУКЖК, ОУК, СУК та гості.

Наші представниці в ООН в Нью-Йорку і Женеві працюють з посвятою. Порушували справу торгівлі жінками та інші проблеми. СФУЖО – єдина українська установа, яка працює в ООН.

Цьогорічну афішу „З Христом і тризубом у нове тисячоліття" малювала 16-літня студентка Світлана Терещенко. СФУЖО видало в Україні книжку „Зі сходу на захід" Антоніни Демчини. Книжка – спомин „остарбайтерки", перекладена з англійської на українську мову друкувалася в Києві. Книжку можна буде набути в Україні та канцелярії СФУЖО. Канадська пошта на замовлення СФУЖО видала офіційну марку вартости 46 центів. Перший раз на офіційній марці – тризуб і напис СФУЖО. Марка на замовлення дорожча, як її вартість, але ми горді з неї. Марки можна набути в канцелярії СФУЖО.

У Львові підготовляємо до друку книжку „Нескорена Берегиня" – про жертв совєтських тюрем. Книжку спонсорувала Марія Неґрич з Торонто, членка Ліги українок Канади та Ліги українських католицьких жінок Канади.

Журнал „Українка в світі" (чотири числа в році і одне англомовне число) виходить завдяки передплатникам та добродіям. Цього року ми змогли фінансово підтримати студенток в Польщі і Україні, пожертвувати на розбудову дому для старших в Перемишлі, допомогти в лікуванні Оксани Вальо в Празі, оплатити курс англійської мови в Києві для членок НРЖУ, виділити стипендії учасникам освітніх таборів молоді на Словаччині. Будемо вдячні за моральну та фінансову підтримку.

Екзекутива СФУЖО

Треба повертатись...

(Закінчення зі стор. 9)

ки, тож надіються, що дещо здобудуть таким способом.

Поважна і велика ціль – цей майбутній Центр, але, як з переконанням сказала голова НТШ д-р Лариса Онишкевич у своєму слові на цьому першому вечорі – зустрічі з групою театру ім. Л. Курбаса, „тільки єдині українські режисери можуть сьогодні спасти українську культуру".

Ми слухали із подивом старі щедрівки та колядки у виконанні Наталки Половинки, Олега Степана і Андрія Водичева, цих дітей Харкова і Вінниці, що їх зумів притягнути до театральної групи у Львові В. Кучинський – учитель, режисер, а передусім ідеаліст – і раділи, що Україна має ще таких дітей. Аби ж тільки ми тут могли простягнути їм помічну руку!

О. Кузьмович

УКРАЇНА І СВІТ

Познайомтеся: Острозька академія

У старовинному місті Острозі відродилася найдавніша на східнослов'янських землях вища школа – славетна Острозька академія, початок якій було покладено майже 425 років тому. Її заснував 1576 року відомий меценат, політичний і культурний діяч князь Василь-Константин Острозький. Кошти на розбудову та організацію академії надала небога кн. Острозького – княжна Гальшка.

Академія стала першим національним навчальним закладом, якого в той час потребувала Україна. Її випускники відіграли значну ролю у житті України. Серед них – відомі культурні і політичні діячі та письменники, пізніше – засновники Києво-Могилянської академії Йов Борецький, Єлісей Плетенецький, автор славнозвісної „Граматики слов'янської" Мелетій Смотрицький, гетьман Війська Запорозького Петро Конашевич-Сагайдачний та інші.

Одночасно з академією в Острозі діяла кирилична друкарня, де працював відомий Іван Федорович. Перша на східнослов'янських землях повна Біблія церковно-слов'янською мовою видана в Острозі у 1581 році.

Острозька академія була відроджена 12 квітня 1994 року. 22 січня 2000 року Острозька академія, згідно з указом Президента, стала університетом, а 30 жовтня того ж року їй було надано статус Національного університету. Університет готує бакалаврів та маґістрів з історії, економіки, культорології, права, філології, документознавства та інформаційної діяльности на трьох факультетах – гуманітарному, правничому та економічному. З 2000 року почав діяти факультет християнської етики, де навчаються майбутні вчителі середніх шкіл. Острозька академія має зв'язки з університетами в Україні, Европі, Канаді і США. Академію очолює відомий психолог проф. д-р Ігор Пасічник, проректором з наукової роботи є доктор історії проф. Микола Ковальський.

В стінах Острозької академії відбуваються наукові конференції з історії, української філології, соціології, інформаційної діяльности. Щорічними стали конференції „Виховання молодого покоління на принципах християнської моралі в процесі духовного відродження України".

Бібліотека університету поповнюється новими книжками, в тому числі завдяки дарам Українського історичного товариства на чолі з його президентом проф. д-ром Любомиром Винаром (США), д-ра Ярослава і Лариси Музичок (США), д-ра Василя Вериги (Канада), директора Українського музею у Клівленді мґр. Андрія Фединського (США) та інших меценатів української освіти.

Найбільшою ж гордістю академії є її студенти, які не тільки вчаться, а й беруть участь у культурному житті університету, Острога та України. В основі цього життя – камерний хор, який у 1998 році став лавреатом Міжнародного фестивалю студентських хорів у Вільнюсі, ансамбль скрипалів, театр, який отримав звання народного, хореографічний колектив тощо. Студентське братство і Наукове студентське товариство „Академік" допомагають студентам в організації громадського життя. Триває відбудова комплексу академічних будівель і гуртожитків. У цьому допомагають колишні учні Рівненської гімназії, які за ініціятивою Олександра Михалюка, підтриманою Леонідом Підстригачем (обидва зі США) та іншими добродіями, утворили стипендійний фонд колишніх учнів Рівненської гімназії (про це – в „Свободі" від 8 грудня 2000 р.), Українсько-Американська Координаційна Рада, представник якої Леонід Царек передав кошти на реставрацію частини архітектурного комплексу, Богдан Колос і Віра Маланчій (Канада), Леонід та Олександра Мостовичі, Ірена Мрищук, Любомира та Ігор Мичковські та інші. Проф. д-р Мирон Куропась очолює фонд „Друзі Острозької академії в США".

Всі, хто хотів би сприяти розвиткові Національного університету „Острозька академія", можуть надсилати добровільні пожертви, котрі звільнені від податку, на адресу: Dr. Myron Kuropas, UNA Foundation/Ostroh Fund, 107 Ilehamwood Drive, DeKalb, IL 60115.

Алла Атаманенко,
доцент Національного університету „Острозька академія"

Українські нагороди громадянам Ізраїлю

В єрусалимському будинку творчости Урі-Цві Ґрінберґа вручені медалі імені (Зєєва) Жаботинського за міжнаціональне порозуміння, засновані фондом Жаботинського в Києві. Цей фонд діє вже кілька років при товаристві дружби і культурних взаємин „Україна-Ізраїль", а його нагороди одержали за цей час десять українців та євреїв. Серед минулорічних лавреатів – редактор журналу „Сучасність" Іван Дзюба, колишній міський голова Вінниці Дмитро Дворкис, Михайлина Коцюбинська, філософ Мирослав Маринович, колишній прем'єр-міністер Ізраїлю Беньямин Нетаніягу (за книгу „Місце під сонцем"), перекладач статтей Жаботинського українською мовою Ізраїль Кляйнер, голова Товариства єврейсько-української дружби Яків Сусленський, мистецтвознавець Григорій Местечкін. І ось тепер до них приєдналися учениця і послідовниця В. Жаботинського Геула Коен та професор Єврейського університету Вольф Москович – Г. Коен за книгу „На межі ночі і дня", а професор Москович – за статті про життя і діяльність В. Жаботинського.

Володимир (Зєєв) Жаботинський народився в Одесі і ще на початку тепер уже минулого століття провістив самостійність України. За його особистим висловом „збереження індивідуального характеру нації – необхідна умова проґресу". І далі – „я не сумніваюся в тому, що майбутнє приведе до найтіснішого зближення між різними країнами і народами". Себе, своїх соратників і послідовників Жаботинський відносив до великих „авантюристів", без яких „жодний національний рух не зможе існувати". Це він закликав молодь жити не так, як жили їхні діди, боротися за національну самостійність будь-якої нації, поважаючи при цьому традиції, звичаї, характер іншого народу. Зокрема, Жаботинський допускав, що з часом людство буде мати одну мову для порозуміння між народами, але не більше того, бо кожний народ повинен мати власну мову – це його культура, твердість національних позицій, його гідність.

Зліва: В. Москович, Геула Коен, Я. Сусленський.

Того вечора в столиці Ізраїлю говорили також двома мовами – українською та на івриті – віддавали почесті великим „авантюристам" минулого тисячоліття, які, на щастя, будуть жити з нами і у нинішньому столітті. Хто ж вони?

Геула Коен народилася в сім'ї єменських євреїв в колишній Палестині і, гадаю, не чула зовсім про Україну. Але доля звела Геулу з її вихідцями, які розповіли допитливій дівчинці про чудову Україну, її традиції і звичаї, її людей, які також хотіли жити вільно і самостійно, мати власну державу так само, як і її, Геулин, народ. Тому і стала п'ятнадцятилітня дівчина під прапори молодіжної організації і протягом усього життя – коли трудилася на ниві журналістики, була членом кнесету (ізраїльського парляменту), і тепер, коли пропаґує власний погляд на сьогоднішню єврейську проблему на Близькому Сході, залишилася вірною своїм переконанням: кожний народ повинен мати власну державність, поважаючи при цьому інтереси інших народів. Геула Коен в свої 75 літ сповнена сил і енергії. Передаючи в дарунок Ларисі Скорик книгу, за яку вона нагороджена медалею Жаботинського, Геула написала: „Ларисі, подрузі моїй! З великою любов'ю я присвячую тобі цю книгу. Ти, як і я, переживаєш, щоб боротьба не була марною. Я переживаю і водночас вірю".

Ім'я професора Єврейського університету і академіка Національної Академії Наук України Вольфа Московича відоме всій українській діяспорі світу. Він автор 12 книг і більше 300 статтей, в тому числі і українських проблем, а також про життя і діяльність свого великого земляка В. Жаботинського. В. Москович – організатор міжнародних зібрань „Слов'яни і Біблія", „Слов'яни і Єрусалим", „Українці і євреї". Читачам „Свободи" відома діяльність професора В. Московича в Ізраїлі з інтерв'ю з ним. Про нього тут говорять, що він – єврей з Україною у серці. І це правда. Я не багато людей зустрічала тут, на Святій Землі, які б так, як він, любили Україну і дбали про її свободу і незалежність, вболівали за долю українців.

– Мені приємно – сказав В. Москович, одержуючи нагороду, – що в Україні шанують ім'я Жаботинського, який так високо цінував український націоналізм. Я вдячний за нагороду і пам'ять українців про великого єврея.

За дорученням голови українського фонду імені Жаботинського і голови товариства „Україна-Ізраїль" Лариси Скорик нагороди вручив голова Товариства єврейсько-української дружби Яків Сусленський. На цьому вечорі були присутні перший заступник посла України в державі Ізраїль Володимир Плачинда, консул Віталій Чепелюк, друзі нагороджених, які сказали теплі слова, прочитали вірші. І хоч медаль Жаботинського – нагорода не урядова, від цього вона не стала менш значимою для тих, хто її одержав, адже це – визнання міжнаціонального порозуміння.

Історію двох народів можна оцінювати по-різному, вона далеко не проста, але я переконана, що такі взаємини будуть сприяти подальшому зміцненню дружніх і культурних зв'язків між українцями та євреями і в майбутньому, адже доля поєднала ці два свободолюбні народи ще за часів Київської Русі.

Світлана Глаз,
Єрусалим

Київські учні досліджують історію Холодного Яру

У київських школах чч. 120, 180, 234 і 265 та школах Кам'янського і Чигиринського районів Черкаської области відбулась унікальна спільна учнівська науково-дослідницька акція, яка продовжилась як експедиція з вивчення легендарних сторінок героїчної історії Холодноярської республіки. Дві наукові учнівські конференції проведено в с. Мельниках (в самому центрі Холодного Яру) та у Кам'янці. Наукове керівництво всієї програми (ідея, концепція та програма досліджень, пляни подорожей та конференцій) здійснювала я особисто, оскільки добре знаю ці місця, до того ж, усі ці села відвідала в березні 1998 року, коли це була територія мого виборчого округу як кандидата в депутати Верховної Ради. Київські вчителі, на жаль, мало знали історію Холодного Яру, і ми вивчали її разом. В результаті маємо 29 учнівських дослідницьких праць, які я

Старий дуб і церква в Холодному Яру

пляную видати окремим збірником, оскільки ці твори досить грунтовні, і географія досліджень вийшла далеко за межі Холодного Яру.

Першою ластівкою став ілюстрований альбом, в якому наведені найцікавіші місця з дитячих праць та виступів. Думаю, що нам всім разом вдалося поставити остаточну крапку на цій замовчуваній сторінці історії, і дати поштовх до серйозних наукових досліджень вчених-істориків, які досі віддавали це на відкуп сміливцям-аматорам та радикальним політикам.

Ми здійснили також молодіжну програму з проблем місцевої політики. Щойно я повернулась з засідання Комітету з питань культури та освіти Конгресу місцевих та реґіональних влад Европи, де доповідала про результати програми. Зацікавлена дискусія тривала більше години. Було сказано багато добрих слів про українську молодь, яка, на здивування представників західньоевропейських країн, дуже цікавиться місцевою політикою. Було констатовано, що такий інтерес зовсім відсутній в країнах Західньої Европи.

Мені було приємно, що після закінчення програми до мене продовжують їхати і писати молоді люди і ті, хто брали участь у програмі, і зовсім нові, що почули по радіо про неї.

Результатами програми зацікавились також в Адміністрації Президента України, Кабінеті Міністрів, оскільки молодь висловила свіжі цікаві ідеї щодо розвитку місцевого самоврядування в Україні.

Наталія Шиманська,
член Конґресу місцевих
та регіональних влад Европи, Київ
Світлив Олександер Костирко

Патріотичне підпілля у Шевченковому краї

Інтерв'ю Богдана Чорномаза кореспондентові газети „Нова доба" Надії Тульчинській

Богдан Чорномаз, 1948 року народження, походить з Тернопільської области, де він народився в сім'ї Данила Чорномаза – політв'язня польських, німецьких, сталінських таборів. 1966 року він приїхав на навчання до Умані. Навчання довелось облишити через арешт і ув'язнення за антирадянську агітацію та пропаганду. Нині Богдан Чорномаз – голова правління Молодіжного центру історичних досліджень „Альтернатива".

– Ви досліджуєте діяльність націоналістичного підпілля на терені Уманщини. Чому ви взялися саме за цю тему?

– Причин є декілька. Перша: гостра потреба повертати загальнолюдські, загальновизнані цінності. До таких цінностей належать патріотизм і готовність до самопожертви, які були в основі діяльности націоналістичного підпілля. Друга причина: в незалежній Україні при владі залишилась компартійна номенклятура, яка безпосередньо причетна до боротьби з проявами українського патріотизму, і тому надіятись, що ці люди будуть популяризувати боротьбу нашого народу за свою державу, є наївністю. Третьою причиною слід вважати відсутність науково опрацьованих матеріялів з цієї тематики для використання у навчально-виховному процесі.

– Чому ви вибрали для досліджень саме реґіон Уманщини, адже в центральній Україні не було формувань УПА і про ОУН люди небагато знають?

– Донедавна я теж так думав, але 5 років тому до мене прийшов учасник націоналістичного підпілля М. Сухина і приніс письмові спогади про оунівське підпілля в селі Оксанине Уманського району. Тільки в цьому селі, де ОУН налічувала близько 30 осіб, був підпільний пересильний пункт для добровольців, які йшли в УПА, підпільна друкарня, склад зброї і харчів для потреб загону УПА, що діяв на Христинівщині. В роки радянської влади такого роду інформацію від нас старанно приховували. Лише тепер ми маємо можливість дізнатись, що нашому народові завжди були притаманними такі риси, як патріотизм і готовність ради здобуття своєї незалежної держави жертвувати своїм життям.

– Якою була чисельність націоналістичного підпілля Уманщини в роки окупації?

– Я користуюся не тільки даними з наших державних архівів. В мене є можливість дізнатись про це і з архіву УГВР, є також результати досліджень, що проводились в німецьких архівах. Структури оунівського підпілля були в усіх селах Уманщини. Якщо навіть робити висновки з матеріялів судових справ, які є в наших архівах, то чисельність, хоч і не повна, вражаюча. Тільки три слідчі уманського НКВД виявили майже дві сотні активних членів ОУН серед місцевих жителів. Найбільший місцевий загін УПА, що постійно перебував на Уманщині, мав чисельність (не постійну) від 50 до 100 вояків і складався крім кількох осіб, тільки з місцевих жителів.

– В радянській літературі при згадці про націоналістів завжди вживалося слово „німецько-буржуазні". Що ви можете сказати щодо цього?

– „Тулити" українських націоналістів до німців було одним із основних завдань комуністичної пропаґанди. Навіть в архівах НКВД, де зафіксовано, як німці виловлювали і розстрілювали націоналістів, все одно використовується термін „німецько-буржуазні націоналісти". Якщо ж вдатися до значення слова „буржуазні", то соціяльний склад підпілля Уманщини становили, в основному, колгоспники і робітники. Як на мій погляд, то річ у тім, що комуністична влада, навіть здобувши абсолютну перемогу у Другій світовій війні і здолавши українське підпілля, весь час відчувала небезпеку для свого існування. Щоб скомпрометувати і націоналістів, і ідею незалежности, комуністи займалися оббріхуванням націоналістів і підміною одних понять іншими.

– Які завдання ставило перед собою українське національно-патріотичне підпілля?

– Основна мета їхньої діяльности – побудова соборної незалежної Української держави. З архіву відомо, що під час відступу радянських військ, коли зі сторони села Підвисокого ще було чути канонаду, в селах Уманщини з ініціятиви членів похідних груп ОУН проходили зібрання, на яких люди обирали органи місцевого самоуправління, старост і поліцію. В деяких селах старости і обрана поліція урочисто складали присягу на вірність громаді. Поліцаї носили синьо-жовті пов'язки і на лацканах – тризуби. В Умані була спроба створити органи самоуправління районного рівня. Але обрані органи місцевого самоуправління були ліквідовані і замінені структурами німецької адміністрації, а виявлених оунівців німці розстрілювали. В серпні 1942 року німці вистежили керівництво проводу ОУН Уманщини – Володимира Коханського („Дмитро Тимченко") і Романа Михайленка („Петро Думка"). Після арешту вони зробили спробу втечі, під час якої їм вдалося заволодіти зброєю охорони, але у нерівному бою обидва загинули. Націоналісти спалили в Умані завод з ремонту „тигрів" і „пантер". Недавно мені вдалося ознайомитися зі звітом оунівського підпілля про саботування набору молоді на примусову працю в Німеччині. Акція оунівцям вдалася, але за це німці розстріляли працівника арбайтсамту Горбаня, що співпрацював з ОУН.

– Як склалася дальша доля учасників націоналістичного підпілля Уманщини?

– Про „Тимченка" і „Думку" я вже згадував, а останній керівник підпілля О. Губар („Запорожець") кілька разів потрапляв в руки НКВД, але тікав. Його стратили 5 січня 1945 року зі ще кількома підпільниками з Уманщини. Загін УПА зазнавав втрат і ставав все меншим. Останніх шестеро вояків загону УПА „Ґраніт" 1 вересня 1945 року в Сушківському лісі прийняли свій останній бій. В бою зі сторони карателів був взвод солдат і шестеро енкаведистів. До кінця 40-их років майже всі члени підпілля були арештовані. Кого не розстріляли, той опинився в таборах, а після таборів (хто вижив) під примусом вимушений був поселитися за межами України.

Львів вартий відбудови й оновлення

Львів, єдине місто України, зберегло своє середньовічне плянування, має понад 2000 пам'яток архітектури, які пов'язані з історією заснування та розвитку міста і держави. 5 грудня 1998 року ансамбль центральної частини Львова було занесено до Списку світової спадщини ЮНЕСКО. Ця увага найавторитетнішої міжнародної культурологічної організації до Львова є дуже на часі, оскільки громадськість нашого міста занепокоєна станом унікальної історичної частини міста. Заохочені Указом Президента України „Про збереження історичної забудови у центральній частині м. Львова", львів'яни вважали своїм обов'язком створити організацію, яка б перебрала на себе розв'язання реставраційних проблем у місті, зовнішня естетика якого опинилася під загрозою.

Такою організацією став „Благодійний Фонд збереження історико-архітектурної спадщини міста Львова". До складу Наглядової ради, яка здійснює розпоряджувальні і контрольні функції у Фонді, залучено: академіка Миколу Колессу, Бориса Возницького – директора Львівської картинної ґалерії, багаторічного ініціятора та керівника реставраційних робіт в Олеському, Підгорецькому та інших замках, а також Івана Могитича – директора Інституту „Укрзахідпроєктреставрація", віце-президента Українського відділення ІКОМОS. Очолює Наглядову раду Василь Куйбіда – міський голова Львова. Президентом Фонду обрано Андрія Салюка. Оскільки зарахування Львова до Списку світової спадщини ЮНЕСКО не передбачає жодних дотацій на реставрацію міста, а криза в українській економіці наразі не дозволяє бюджетні кошти спрямовувати в цьому напрямку, Фонд покликаний акумулювати кошти від доброчинних пожертв, а також міжнародних донорських організацій (ґранти) на фінансування робіт з порятунку Львова, його реставрації та збереження. На жаль, ЮНЕСКО ставить більше вимог в сенсі піднесення міста до певного европейського рівня, аніж виявляє готовности практично допомогти виконати це завдання, зокрема притягнути до Львова більше туристів з цілого світу, що мало б позитивний вплив на економічний стан міста. Тому Фонд змушений надіятися лише на свідомих львів'ян, тобто на власні сили у відновленні 750-річного міста.

Фонд водночас діє у трьох головних напрямках – законодавчому, науково-освітньому та реставраційному. Свого часу А. Салюк підготував проєкт створення у Львові вільної економічної інвестиційної зони – з метою збереження історичної забудови Львова. Цей проєкт, поданий на розгляд Верховної Ради України, може допомогти місту подолати економічну кризу, оживити цей колись активний культурний і торговельний центр на межі між Европою і Сходом. Запровадження законодавчих пільг для Львова може стати ефективним стимулом у відродженні міста. Фонд також заплянував провести кілька надзвичайно важливих міжнародних науково-практичних конференцій, у процесі яких мають бути з'ясовані шляхи подолання руйнівного техно-генного впливу на об'єкти історико-архітектурної спадщини, способи відновлення та збереження зовнішнього декору з різьбленого каменю, ліпнини та деревини. Також запляновано низку освітніх заходів у молодіжному середовищі, спрямованих на прищеплення молодшим поколінням львів'ян почуття відповідальности за своє місто і за його майбутнє. Адже нерідко недбале ставлення (написи, оголошення на стінах, зруйновані елементи пам'ятників чи будинків), впливають на зовнішній вигляд міста ще згубніше, ніж час. Тому молоді львів'яни повинні усвідомити, що вони є частиною багатющого своєю історією, культурою і мистецтвом міського середовища, і це усвідомлення буде перспективним „капіталовкладенням" у майбутнє Львова.

Третім, найактуальнішим, напрямком діяльности Фонду є реставрація і належне утримання пам'яток архітектури центральної частини Львова. Передусім мова йде про вибір оптимальних, науково обґрунтованих способів і засобів відновлення міста, про безпомильний вибір самих виконавців цього відновлення. Реставратор має бути не тільки високопрофесійним майстром, але робити свою справу з відповідним відчуттям, з любов'ю. Особливої обережности потребує застосування хемічних засобів у відновленні середньовічних будинків. Ці засоби можуть прискорювати працю, але разом з тим – робити її висліди нетривкими. Неґативні приклади „хемізації" ми вже маємо.

Фонд має за мету дати Львову найкращих, найфаховіших дослідників і реставраторів. Практичні реставраційні проєкти передусім стосуються Каплиці Боїмів – пам'ятки архітектури початку XVII ст. У цій унікальній споруді дивовижно поєднуються европейський і український впливи доби Ренесансу. Головний фасад каплиці заповнений на цілу площину стіни різьбленим у білому камені декором, що за своєю композицією нагадує іконостас. Внаслідок аґресивного впливу зовнішнього середовища, зокрема кислотних дощів та забрудненого повітря, різьблення швидко руйнується. Якщо терміново не буде вжито заходів, незадовго історично-архітектурна пам'ятка, що є початковою і головною точкою у всіх туристичних екскурсіях середньовічним Львовом, а також занесена до всіх можливих наукових каталогів, перетвориться на сірий, порожній куб, над яким так сумно виглядає вміщена над банею постать задуманого Ісуса Христа.

У дуже поганому стані перебуває наріжний будинок від вулиць Катедральної, Галицької і площі Ринок. Будинок, який може творити чудову композицію зі сусідніми Каплицею Боїмів, єдиною у Львові ґотичною катедрою, і ратушею, і також містить на рівні третього поверху унікальну скульптурну групу „Хрещення Ісуса Іваном Хрестителем", потребує термінового відновлення. Не менш важливим є реставрувати фасад будинку славного українського страхового Товариства „Дністер" по вул. Руській, 20. Створений за проєктом І. Левинського на початку XX століття, будинок є яскравим прикладом чудової течії „Сецесія" і в сусідстві з церквою Успення Богородиці утворює композицію діялогу XVI і XX століть.

У костелі Кларисок, що був збудований у 1607 році, а стінопис і розпис склепінь збереглися з

Каплиця Боїмів

XVIII і XIX століть, тепер розміщено музей творчості Івана Пінзеля „Львівська барокова сакральна скульптура XVIII ст.". Внаслідок руйнування даху вже частково втрачено фрески на склепіннях, а також під загрозою знищення – світової вартости колекція дерев'яних барокових скульптур Пінзеля.

Серед цікавих проєктів фонду – відновлення старих кованих брам, флюґерів, бальконів, які через своє руйнування не лише зле впливають на вигляд міста, але й загрожують небезпекою своїм мешканцям і всім перехожим. Заповнення спустошених за радянські роки нішок і капличок на будинках старих вуличок міста сакральними скульптурами, що знову, як і в часи гобудови будинків, зможуть оберігати своїх мешканців від лиха. Останній згаданий проєкт буде зреалізовано у співпраці з Львівською академією мистецтв, саме її студенти – молоді скульптори Львівської школи зможуть своїми найкращими роботами надати старим вуличкам давно втрачений вигляд і атмосферу.

Перелічені заходи дозволять відтворити у Львові те високультурне мистецьке середовище і той шарм, за яким всі так сумуємо, часто чуючи нарікання, що „Львів уже не той, що був колись!". Отож Львів отримав новий шанс, і незадовго, будемо сподіватися, завдяки всім шанувальникам Львова, що живуть по цілому світі, вдасться його відродити.

Фонд вірить, що спільні людські зусилля переможуть час!

Мирослава Ліщинська,
Львів

Сучасний стан старих львівських будівель

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Фільми-лавреати фестивалю "Нашого цвіту - по всьому світу"

КИЇВ. – Міжнародний щорічний фестиваль "Нашого цвіту - по всьому світу", ініціатором проведення якого є Інститут досліджень діяспори, визначив цьогорічних лавреатів 2000 року". Із понад 15 відеострічок, надісланих професіоналістами та аматорами з Канади, США, Литви, Росії та України, журі назвало шість кращих - п'ять документальних та один анімаційний.

Всі вони присвячені одній темі: процесові самоідентифікації українського народу. Це фільми "Кубанські козаки. А вже літ двісті..." (режисер Валентин Сперкач) – про давніх українців на Кубані, "Далека рідна земля" (режисер Олексій Науменко) – про українців Австралії; "Арріа Antica" (режисер Віктор Чернишук) – про Українську Греко-Католицьку Церкву; "Камінний хрест Петра Яцика" (режисер Едуард Занів) – кінопортрет легендарного українця з Канади;"Незмінне обличчя Пласту" - колективний аудіовізуальний портрет цієї української молодіжної організації (автори сценарію - Зеня Брожина та Ксенія П'ясецька, режисери - З.Брожина, К. П'ясецька та Адя Федаш, відеооператор - Володимир Артимишин); "Ліра" (київська студія "Зерна", художній керівник Олександер Мухін) – ця "чумацька казка".

"Положення про Фестиваль" передбачає, що фільми-лавреати демонструються в Україні та в країнах поселення українців. Тож чекаємо на пропозиції організацій та осіб, зацікавлених у здійсненні цієї можливости.

Фільми-лавреати будуть представлені делеґатам та гостям III Всесвітнього форуму українців, що має відбутися у Києві в серпні 2001 року.

Нагадуємо, що на Фестиваль приймаються фільми на касетах VHS (для перегляду відбірковою комісією) та Betacam SP в системі PAL (для демонстрації телевізією). Тривалість фільму - до 30 хвилин, дикторський текст - українською мовою. Інформація про авторів фільму має містити їхні прізвища та імена, а також контактні телефон, факс, e-mail (електронну адресу). Донині організаційну та фінансову допомогу Фестивалю надали Державне підприємство "Інтертранс" та компанія "Golden Telecom GSM". Проте цього замало. Відсутність коштів позначилася на тому, що переможці 2000 року отримали лише дипломи лавреатів. То ж знову звертаємося до вас, шановні краяни, з проханням про допомогу. Список всіх фундаторів буде оголошуватися в пресі. Іменами щедрих жертводавців будуть названі нагороди фестивалю.

Чеки та грошові перекази просимо надсилати на Ukrainian Fraternal Association: 440 Wyoming Ave., P.O.Box 350, Scranton, PA 18501-0350. Tel.: (570) 342 0937, fax: (570) 347 5649), e-mail: FRATRAG@aol.com. У примітці (меморандум): "Festival "Our Heritage". Пожертви на фестиваль звільнені від оподаткування.

Інформація про фестиваль міститься на web-сайті: ukrsvit.kiev.ua. Адреса Оргкомітету та секретаріяту фестивалю: Україна 01034 Київ, а/с 507. Тел.: (380 44) 244 2911, факс: (380 44) 513 7132, e-mail: ukrsvit@iptelecom.net.ua

Ігор Винниченко,
голова секретаріяту фестивалю

Нові лавреати премії ім. Д. Нитченка

КИЇВ. – Журі премії імені Дмитра Нитченка присудило цю нагороду Ліґи українських меценатів за минулий рік активним пропаґандистам української книжки, в числі яких є також діячі західньої української діяспори, зокрема мецентка, письменниця, перекладачка і видавець Анна-Галя Горбач з Німеччини, перекладач проф. Михайло Найдан зі США, письменники Степан Горлач і Леся Храплива-Щур з Канади.

"Вечірній Київ"

Виставка Олександри Ісаєвич у „Treasure Room Gallery"

НЬЮ-ЙОРК. – Від 1 до 23 лютого у Interchurch Center – корпоративному центрі для неприбуткових організацій, як релігійних так і світських, який підтримує численні культурні програми, в тому числі мистецькі виставки, безплатно відкриті для всіх відвідувачів, відбувається виставка картин Олександри Ісаєвич,

Виставка відчинена від понеділка до п'ятниці, з 9 год. ранку до 5 год. вечора. Прийняття відбудеться у вівторок 13 лютого, з 4 год. до 7 години вечора. Адреса: 475 Riverside Drive at 120th Street.

Адреса вибраних праць малярки в Інтернеті: http://members. home.net/aisaiev/

Олександра Ісаєвич, яка мешкає тепер у Самміті, Н.Дж., походить зі Львова і почала працювати як мисткиня ще в підсовєтській Україні. У її полотнах поєднано два цілком різні, принаймні на перший погляд, світи.

Стихійна барвистість структури матеріялу, мазки пензля і накраплення творять напругу тла для прозорих, виразно окреслених постатей. Попри цілеспрямоване протиставлення випадковости і порядку, цілість цих картин тремтливо гармонійна. У своїх творах малярка пробує знайти лад і сенс у заплутаному, сповненому емоцій і нераціональному світі.

Твори, які не можна забути

Зоя Пасічна

Зоя Пасічна ввійшла в українське мистецтво стрімко і впевнено. Її твори демонструвались на персональних виставках у Києві, Каневі, Одесі, Вінниці.

У своїй творчості Зоя Пасічна спирається на одвічні джерела народного мистецтва України, які вона пізнала в училищі декоративно-прикладного мистецтва, котре містилося в роки її навчання на території Києво-Печерської Лаври. Вона не тільки досконало оволоділа технічними прийомами „петриківки", але й глибоко пройнялась естетикою народного мистецтва.

Зберігши вірність народному мистецтву, мисткиня постійно ускладнює технічні прийоми, розширює тематичне набуття. Із степово-морського світу Причорномор'я, в якому художниця живе вже майже тридцять років, у її твори прийшли величні квіти-медузи, морські коники, випалені південним сонцем степові сухостої.

В Українському домі в Києві, на відкритті персональної виставки Зої Пасічної, українська співачка Ніна Матвієнко сказала: „Твори Зої, раз побачивши, вже ніколи не забудеш".

Тамара Михайличенко,
мистецтвознавець
Одеса

Нові видання

До 35-ліття Українського історичного товариства видано новий том „Українського історика", в якому вміщено статті В. Верстюка, Л. Зашкільняка, О. Кандиби, Л. Винара, Н. Пазуняк, ряду інших авторів. Головний редактор видання – президент УІТ Любомир Винар. Книжку можна придбати за адресою: The Ukrainian Historian, P.O. Box 312, Kent, Ohio, 44240. Річна передплата – 60 долярів.

Канадський інститут українських студій видав другу книжку Григорія Костюка „Зустрічі і прощання", автор якої був учасником ряду історичних подій в Україні. Рецензію на нову книжку надіслала до „Свободи" Софія Черняк з Філядельфії.

Львівське видавництво „Кобзар" випустило книжку Романа Коритка „Від передгроззя до громовиці" (292 стор., 2000 р.). Д-р Володимир Боднар написав до „Свободи", що в основу книжки покладено події з життя Богдана і Левка Лепких в 1930-ті роки на курорті Черче біля Рогатина.

У видавничій фірмі „Відродження" в Дрогобичі вийшов науково-популярний нарис про життя і творчість Ярослава Барнича (140 стор., 1999 р.) до 100-річчя від дня народження композитора і дириґента. Автор монографії – Людомир Філоненко.

Д-р Дарина Тетерина, член-кореспондент УВАН в Нью-Йорку, видала чотиритомне дослідження наукової і політичної діяльности відомого вченого проф. Юрія Бойка-Блохина (видавництво ім. Олени Теліги, Київ-Мюнхен, 1998-2000). Усі чотири томи можна придбати (ціна – 60 долярів) за адресою: Bayersdorfer Str., 8, 80637 Muchen, Deutschland.

Проф. Михайло Найдан з Пенсильванії інформує про появу у львівських видавництвах „Літопис" і „Клясика" двох українських книжок англійською мовою. Перша з них – „Ранні збірки поезії Павла Тичини" в перекладах Михайла Найдана має 430 сторінок і коштує 25 долярів у м'якій обкладинці і 35 – у твердій з пересилкою. Друга книжка – „Сто років юности: антологія української поезії XX століття в англомовних перекладах" включає твори ста найвидатніших українських поетів. Книжка коштує (878 сторінок в твердій обкладинці) 45 долярів (з пересилкою). Адреса для замовлень: Michael Naydan, Box 8006, State College, PA 16803. Телефон (814) 865-1675. E-mail: tychyna@aol.com.

У повідомленнях про нові книжки просимо обов'язково зазначати, де і за яку ціну можна придбати видання.

СПОРТ

Біятлон

Закінчилася гонка серед жінок на 7.5 км, яка проходила в німецькому місті Рупольдінґ. Українка Олена Зубрилова посіла тільки п'яте місце. Інші українські біятлоністки виступили ще гірше: Олена Петрова - 14 місце, Тетяна Водоп'янова - 28 місце.

Закінчилися чергові змагання етапу за Чашу світу з біятлону. Чоловіки змагалися з гонитви на 12 км. з масовим стартом. Першим прийшов норвежець Оле Бйорндален. А серед українців, яких було тільки двоє, кращим став Андрій Дериземля. Українці Андрій Дериземля та Вячеслав Деркач посіли 8-ме та 19-те місця відповідно.

Легка атлетика

В Севільї закінчився маратон по пересіченій місцевости, який називають Seville Italica cross.

Українець Сергій Лебідь здобув срібну медалю. Переможцем маратону став кенієць Чарльз Каматі.

Сергій Лебідь пробіг 10 км з результатом 31 хвилина та 52 секунди, відставши від переможця всього на 4 сек.

Плавання

Українська спортсменка Яна Клочкова стала чемпіонкою Европи на змаганнях з плавання у 25-метровому басейні, які відбулися у Валенсії, Еспанія. Яна Клочкова перемогла на дистанціях 200 і 400 метрів у комплексному плаванні.

Лещета

В Салт-Лейк-Сіті відбулися чергові змагання лещетарів, на яких українська жіноча команда в естафеті 4х5 км посіла почесне четверте місце. Першими були спортсменки з Італії.

Футбол

Провідними клюбами у вищій лізі є київське „Динамо" і донецький „Шахтар", які в такому порядку займають місця в підсумковій табелі ігор після осінніх баталій. Взимку у окремих футболістів закінчуються контракти, і їх приймають інші клюби в Україні і за кордоном. Так сталося і в цьому сезоні. З київського „Динамо" перейшов до клюбу „Реаль Сос'єдад" в Еспанію грузинський леґіонер Н. Деметрадзе. Команду „Динамо" поповнили Пєєв з клюбу „Льокомотив", Болгарія, Чернета – з „Динамо", Румунія, Гавранчича з клюбу „Чусарики", Югославія, Кулича з клюбу „Младост", Югославія, Іванов з клюбу „Левськи", Болгарія, Амоко і Айегбені – обидва з клюбу „Макбі", Ізраїль. До „Динамо" перейшло й два українських футболісти – Романенко з „Таврії" і Мазяр з „Ворскли", Полтава. Подібні кадрові поповнення зробив провід клюбу донецького „Шахтаря", команду якого поповнили гравці з Тунісу, Росії, Болгарії, Польщі, а також Хома з „Карпат", Данченко і Кріпак – з донецького „Металюрга", Моргунов – зі „Сталі". Значні зміни сталися в командах дніпропетровського „Дніпра", донецького „Металюрга", кримської „Таврії", тернопільської „Ниви" і харківського „Металіста".

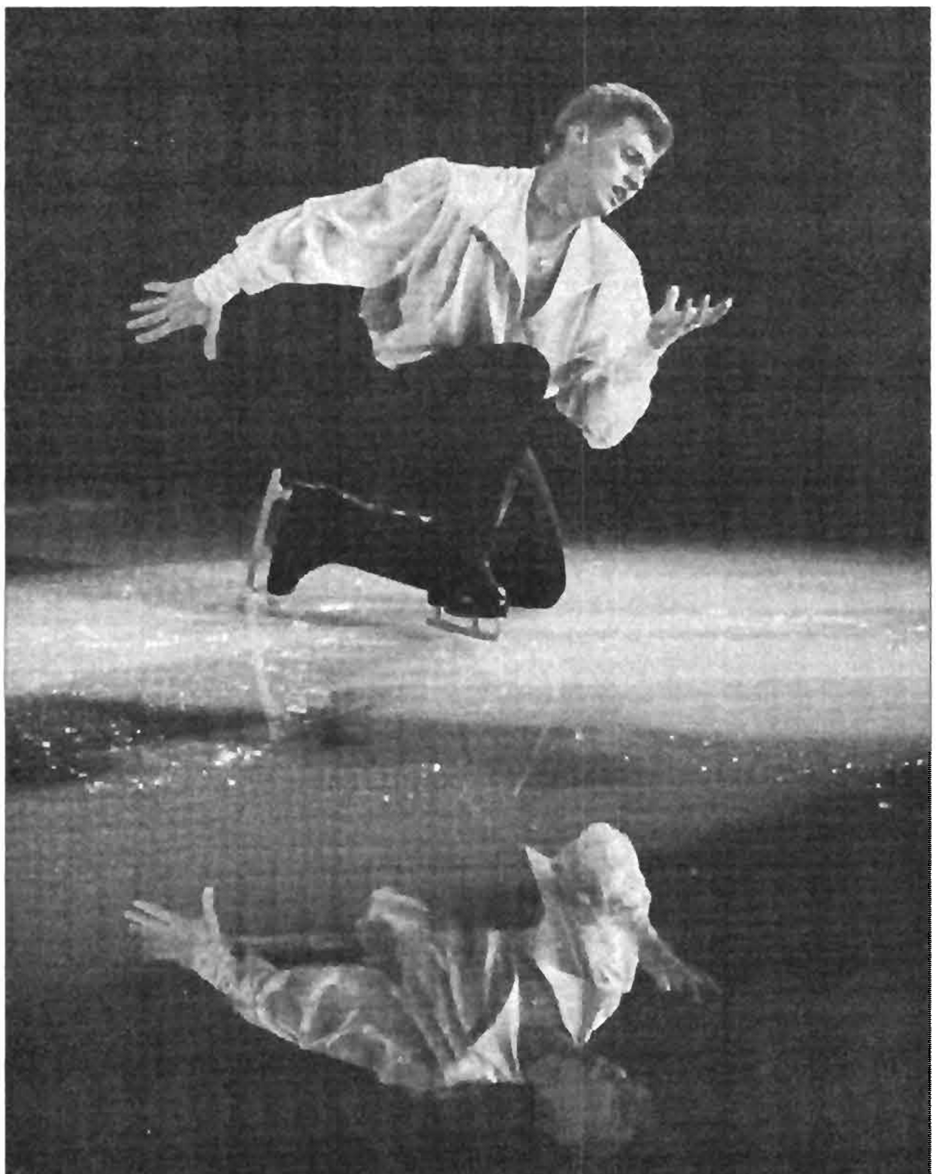
О.Т.

Віктор Петренко допомагає дітям

Відомий український спортовець, Олімпійський чемпіон-ковзаняр Віктор Петренко та Конектикатський міжнародній центр ковзання влаштовують 2 - 3 березня у Сімсбурі, Кон., видовище з їзди на ковзанах. Дохід зі згаданої імпрези буде спрямовано на створення Клініки реанімаційної опіки новонароджених ім. Віктора Петренка в його рідному місті Одесі.

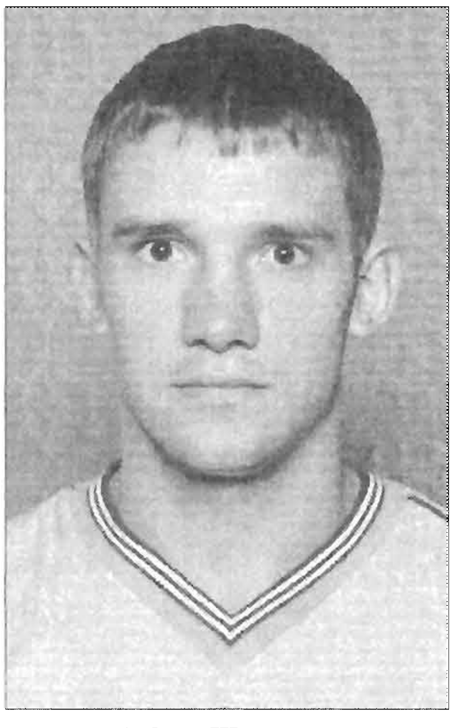
В. Петренко згуртував першунів-чемпіонів зі семи країн щоб допомогли йому в цьому заході. Разом з В. Петренком в цьому дводенному видовищі на льоду братимуть участь Браєн Бойтано, Оксана Казакова, Артур Дмітрієв, Намі Ланґ, Петро Чернишев, Вячеслав Загороднюк, Сільвія Фонтана, Лусінда Руг, Майкл Шмеркін, Саша Коген і українські відчайдушники-акробати Олексій і Володимир. Квитки можна купити через Ticketmaster, тел. 860-525-4500, або через www.isccskate.com.

Конектикатський міжнародний центр ковзарства знаходиться під числом 1375 Hopmeadow Street (Route 10) в Simsbury. За дальшими інформаціями телефонуйте на 860-651-5400.

Віктор Петренко

Зоряний час Андрія Шевченка – попереду

Андрій Шевченко

Коли півтора роки тому український футболіст Андрій Шевченко почав грати у складі італійської комади „Мілян", багато хто вважав, що президент цього футбольного клюбу Сільвіо Берлюсконі просто викинув на вітер понад 20 мільйонів долярів, які клюб заплатив за нового гравця київському „Динамо". Тренер Альберто Дзакероні заявив, що новачок лише через півроку зможе адаптуватися до гри цієї команди. Але Андрій Шевченко відразу почав грати добре і за сезон став кращим бомбардиром, випередивши зі своїми 24 ґолями навіть уславленого Габріеля Батистуту. Президент „Мілян" Берлюсконі заложився з Шевченком на власну яхту, що той заб'є за сезон не більше 15 ґолів і програв заклад. Усього ж в 43 зустрічах команди „Мілян" Шевченко забив 35 м'ячів.

Футбольні судді були приємно здивовані витримкою Андрія на полі гри: він ніколи не падає, симулюючи травму, як це буває з іншими, але й травм у нього майже не буває, оскільки він настільки тренований, що вміло уникає ситуацій, котрі можуть призвести до травми. Водночас він забиває ґолі з неймовірно важких позицій.

Були розчаровані життям Андрія Шевченка і „папараці": марно вони полювали на нього біля барів і нічних клюбів – спортсмен суворо дотримується режиму життя, який відповідає вимогам до професіонала.

Проте усі ці позитивні риси українського спортсмена не допомогли йому при визначенні кращого футболіста Европи, яке щороку проводить журнал „Франс футбол". Йому присуджене третє місце – після Зінедіна Зідана і Луїша Фіґу. Знавці сказали, що було б нелогічним присудити „Золотий м'яч" гравцеві національної збірної країни, яка не спромоглася до участи у головній футбольній події року – чемпіонаті Евро-2000. Але команда України вже обійшла Росію у відбіркових змаганнях і тепер має нагоду здобути кваліфікацію чемпіонату світу-2002, який, на думку оглядачів, стане зоряним часом Андрія Шевченка. При визначенні кращих футбо лістів світу за 2000 рік Андрій Шевченко посів п'яте місце. Він визнаний кращим футболістом України.

Л.Х.

УСВТ „Ч. Січ" – „Фальконс" С.К. – 1:3

Продовжуються ігри футбольного турніру на арені „Тирф Сити Індор Спортс Центру" в Вейні, Н. Дж., у якому беруть участь 14 кращих команд штатів Нью-Джерзі, Нью-Йорку і Конектикат. Команда УСВТ „Ч. Січ" – єдина, що в цьому турнірі представляє українців. В суботу, 20 січня ц. р., українські футболісти зазнали поразки у грі з клюбом „Фалконс", вислідом – 1:3. На 10-ій хвилині „Січовики" Шмуляренко з подачі Чешка здобув ведення – 1:0. На 20-ій хвилині суперники вирівняли рахунок – 1:1, а на останніх хвилинах здобули ще два ґолі і, таким чином, бажану перемогу.

Склад „Ч. Січі": Гойчка, Чешко, Бучко, Длябаль, Міладінов, Ґабрієл, Стефурак, Мешеряков, Шмуляренко, Бабушкин, Єрмоленко, Ваврик. Провідник – Я. Твардовський, тренер – Д. Соколяк.

Омелян Твардовський

Наступні змагання „Ч. Січі":

3 лютого,	10:15 год. вечора	– з клюбом „Гарікейн",
10 лютого,	12:15 год. вечора	– з клюбом „Скрін" П.С.К.,
17 лютого,	11:30 год. вечора	– з клюбом „Македонія", СК,
24 лютого,	11:30 год. вечора	– з клюбом „Іспано-Амерікенс", СК.

Александра Романа Біда
Jenkintown, PA

Юля Вендиворт
Philadelphia, PA

Александра Гаркинкс
Islesboro, ME

Стефанія Анна Гомик
Huntingdon Valley, PA

Наталія Софія Гудь
Huntingdon Valley, PA

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
Відділ у Філядельфії
влаштовує

БЕНКЕТ ТА БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ

10-го ЛЮТОГО 2001 Р.
Готель Park Hyatt Philadelphia
Філядельфія, Пенсильванія

Наталка Христина Кужла
Philadelphia, PA

Лада Рома Пастушак
Richboro, PA

Христина Андрея Портер
Waxhaw, NC

КОКТЕЙЛЬ
6-та год. вечора
БЕНКЕТ ТА ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК
7-ма год. вечора
БАЛЬ
9-та год. вечора

Темпо Tempo Orchestra
Одяг вечірній
Просимо столи замовляти у
д-р ЛЯРИСИ ЗАІКИ
на число:
(215) 635-7134

Наталія Христина Процюк
Philadelphia, PA

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ - НЮ ЙОРК
Повідомляє своє членство та всю українську громаду,
що в 2001 році обходимо

50-ліття заснування
Української Федеральної Кредитової Кооперативи
САМОПОМІЧ - НЮ ЙОРК,
першої української Кредитівки в США.

В рамцях ювілейного святкування відбудуться:

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
в неділю 18-го березня, 2001 року
в залі Академії св. Юрія в Ню Йорку о годині 2-ій по полудні,

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТКУВАННЯ
в неділю 29-го квітня 2001 року о годині 2-ій по полудні
в залі **COOPER UNION** *в Ню Йорку.*

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ В АМЕРИЦІ

Запрошуємо всіх охочих на

КАРНАВАЛЬНУ ЗАБАВУ

яка відбудеться

в суботу, 10-го лютого 2001 р., о год. 9-ій веч.

в авдиторії школи св. Юра, 215 E. 6th Street (між 2 і 3 Авеню)

Вступ 20 дол.

Гратиме оркестра ***„HARMONY“***

За дальшими інформаціями тел.: **(212) 777-6851**

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

запрошує Вас на

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

присвячений творчості

МАРТИ ТАРНАВСЬКОЇ

В програмі, крім автора, братимуть участь

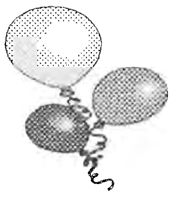
ЛАРИСА ОНИШКЕВИЧ і МИРОСЛАВА ЗНАЄНКО

Вечір відбудеться в

суботу, 10-го лютого 2001 р., о год. 5-ій по пол.

в будинку НТШ, 63 Fourth Ave. (між 9 і 10 вулицями), New York, NY, 10003

Тел. : **(212) 254-5130**

Золотий Ювілей Подружжя

Павла і Надії Микитин

Сердечно вітаємо наших дорогих і шановних Батьків!
Бажаємо Вам кріпкого здоров'я, спокою духа та
Божого Благословення і щасливих многих, многих літ!

З любов'ю і подякою за повсякчасну жертовність
для блага своїх дітей

дочка Ірена, зять Норай і внучки
Христина і Александра Телян

СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ

ставить прем'єру драматичного монтажу

БОГДАНА БОЙЧУКА

П'ЯТЬ КАРТИН ДВОТИСЯЧНОГО РОКУ

- Постанова: *ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ*
- Хореографія: *КАТІ КОЛЬЦЬО*
- Музика: *МИРОСЛАВА СКОРИКА*
- Оформлення і костюми: *МАРІЇ ШУСТ*
- Освітлення: *АНДРІЯ ГАНКЕВИЧА*

В неділю, 4-го березня 2001 р., о год. 2:30 по пол.

PACE DOWNTOWN THEATER OF PACE UNIVERSITY
Spruce St. (between Park Row and Gold St.)

Доїзд підземкою або автобусом до City Hall

ПОЖЕРТВИ НА ДРУГЕ ВИДАННЯ 4-ТОМНОЇ ХРЕСТОМАТІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ І ЛІТЕРАТУРНОЇ КРИТИКИ XX СТОЛІТТЯ „УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО“

за час від 1-го серпня 2000 р. до 31-го грудня 2000 р.

Індивідуальні

	2,000	дол.	Стефан і Володимира Сливоцькі;
	1,000		Богдан Чайківський;
	500		Вячеслав Цетенко;
по	250		Володимир і Христина Баранецькі, Володимир і Оксана Бакум, Володимир і Катруся Воловодюки;
	200		Лідія Фіцалович;
по	100		Борис Галаган, Любомир і Дарія Курилки, Михайло і Ала Гереці, Михайло і Мирослава Чайківські, д-р Марія Фішер-Слиж, Віталій і Александра Богданіви, Стефанія Пришляк, Осип Фіріщак, Роман Шраменко, Ярослав і Лідія Черники, д-р Стефан Г. Ничай, Остап і Віра Винники;
по	50		Лідія Одежинська, Андрій Турчин, Евген і Ольга Филиповичі, Сергій і Ева Сахаруки;
	30		Стефан і Павліна Корлатовичі;
по	25		Володимир Горбовий, Любомир Мізь;
	20		Стефан і Надія Голяші.

В пам'ять бл. п. Олега Бакальця:

	1,000	дол.	Орест і Дарка Темницькі;
по	100		Марія Бакалець, Богдан Чайківський, Богдан і Люба Пендзей;
по	50		Стефан і Стефа Покори, Наталія Титла;

Організації:

	10,000	дол.	Кредитова Спілка „Самопоміч“ – Нью-Йорк;
	2,400		Товариство Допомоги Україні м. Гартфорду і околиці, Конн.;
	1,055		Комітет Допомоги Україні – Сант Пітерсбург, Фл.;
	1,000		Комітет Допомоги Україні – Рочестер, Н.Й.;
	500		Комітет Допомоги Україні – Центральне Нью-Джерзі;
по	250		Українська Федеральна Кредитова Спілка – Рочестер, Н.Й.; Українська Православна Федеральна Кредитова Спілка – Нью-Йорк;
	200		Українсько-Американська Кредитова Спілка „Самопоміч“ Нюарк, Н. Дж.;
	100		Український Золотий Хрест – Централя в Чикаго.

Праця над новим виданням закінчена і книжка повинна появитися у першому кварталі 2001 року. Тираж видання 7,500. Цей наклад книжки буде розісланий безкоштовно всім бібліотекам вищих навчальних закладів, військовим інститутам, ліцеям, гімназіям і міським бібліотекам.

Координаційний Комітет Допомоги Україні складає щиру подяку всім вище згаданим за їхню фінансову піддержку цього, так важливого для України, проєкту.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ ККДУ:
Б. Гайдучок, скарбник
В. Воловодюк, голова

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ І ОКРУЖНА УПРАВА СУА В НЬЮ-ЙОРКУ

влаштовують

СВЯТО ГЕРОЇНЬ

що відбудеться

в неділю, 11-го лютого 2001 р.

- **12 год. дня** – СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА в церкві св. Юра в Нью-Йорку
- **2 год. по пол.** – СВЯТОЧНА ПРОГРАМА в залі Державницького Фронту при 136 2 Авеню, Нью-Йорк, Н.Й.

Перед програмою – кава і солодке

Запрошується все громадянство до участи!

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ
ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ
БАТЬКО-СОЮЗ!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Оціславська 973-292-9800 #3040

РЕСТОРАН

VESELKA

Традиційні страви українські і інтернаціональні

144 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
TEL.: (212) 228-9682

ЮРИДИЧНА ФІРМА
CONNORS & SULLIVAN, P.C.

20-літня практика, 15 юристів

спеціялізація:

- Заповіти, трасти та розпорядження майном після смерті;
- США та міжнародне фінансове плянування;
- Бізнес та Імміграція.

Просити Елену.

Говоримо українською, російською, італійською, грецькою та еспанською мовами.

Просимо телефонувати чи писати:
444 E. 86 th Street, New York, NY 10028
Tel.: **(212) 737-2700**
Fax: **(718) 238-2616**

УКРАЇНСЬКА ПРИГОДА

від 24 травня до 9 червня 2001 р.

ПІЗНАЙТЕ УКРАЇНУ!

***КИЇВ, ЛЬВІВ,ЧЕРНІВЦІ, ОДЕСА, ЯЛТА, КРИМ, КАРПАТИ** та інші місцевості*

Включені в ціну: літак, житло, переїзд та ознайомлення з визначними місцями.

Англомовний провідник.

BK TOURS & TRVL.
(703) 250-3044 or 1-888-528-7735
www. bktravel.com.

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.

973) 292-9800 додатковий 3018

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ У НЬЮ-ЙОРКУ
запрошує на вечір
з нагоди 90-ліття з дня народження
св. п. **МИХАЙЛА ЧЕРЕШНЬОВСЬКОГО**
"ПРИНОШЕННЯ РУК ТВОЇХ"

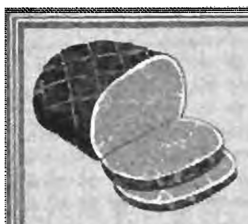
У програмі:

виступ акторів Львівського театру ім. Леся Курбаса (режисер Володимир Кучинський) з використанням уривків з фільму Анатолія Вульвича про Михайла Черешньовського.

Імпреза відбудеться

17 лютого 2001 р., в суботу, о 6 год. вечора

в приміщенні Музею:
203 Друга авеню (між 12 і 13 вулицями)
Тел.: (212) 228-0110; Факс: (212)-228-1941
Web site: ukrainianmuseum@org

ЙОСИФ КУПЧАК

власник

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: (732) 442-4660

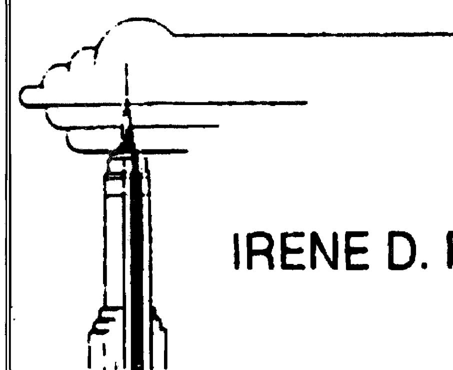
ПАЧКИ В УКРАЇНУ

0.59 за фунт

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіяквитки в Україну та з України, зробити візи до України. До вибору 99 взірців хусток! Телефонні картки: 60 хв. розмови із Україною за $10.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA
698 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Tel. 973-373-8783	Tel. 973-916-1543	Tel. 215-728-6040
888-339-4776		

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

40-07 Westmoreland Street
Little Neck, N.Y. 11363
(718) 225-4492

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 113-го Відділу УНС

З днем 1 лютого 2001 року обов'язки секретаря 113-го Відділу перебирає новий секретар

МИХАЙЛО ШІН

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mr. Michael Shean
402 Hill Ave. Apt. #3
Latrobe, PA 15650
(724) 520-3298

Повна фінансова обслуга в нашій філії у Джерзі Ситі, Н. Дж.

558 Summit Ave., Jersey City, NJ (201) 795-4061

SELFRELIANCE
Ukrainian Federal Credit Union

Українська Федеральна Кооперативна Каса "САМОПОМІЧ"

Main Location: 2351 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622
Tel (773) 489-0520 Toll Free: (888) 222-UKR1 (8571)
Link to Chicagoland's Ukrainian Community: **www.selfreliance.com**

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 437-го Відділу УНС

З днем 1-го лютого 2001 року, Відділ 437 злучиться з Відділом 66-им секретарем якого є

ПЕТРО ЛЕЩИШИН

Просимо членів 437-го Відділу звертатися у всіх справах забезпечення до секретаря 66-го Відділу на адресу:

Mr. Peter Leshchyshyn
3601 Culver Rd.
Rochester, NY 14622-1826
(716) 342-3874

Зараз тільки
$409
до Києва
Санкт-Петербург
Таллінн
Рига
Вільнюс
Москва
Чікаго
Мінськ
Варшава
Київ
Нюарк
Львів
Ню Йорк
Наша ціна зараз $409 на польоти в дві сторони з Нью Йорка і Ньюарка
до Києва, Санкт-Петербурга, Москви, Мінська,
Таллінна, Риги або Вільнюса. До Львова $509.
ЛОТ продає квитки за $409 і $509 тільки протягом обмеженого часу.
На інтернеті завжди що найменше 5% знижки.
Виліт із Америки повинен бути не пізніше 29 березня.
Дзвоніть сьогодні - нам або своєму туристичному агенту.
Також купуйте квитки на нашій вебсторінці: www.lot.com
Скористайтесь небувалою нагодою заощадити.
POLISH AIRLINES
LOT
Інформація та резервування:
1-800-223-0593
LOT
TICKETSONLINE®
www.lot.com

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ з ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

ВЕРЕСЕНЬ — ГРУДЕНЬ 2000 р.

Управа Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) в США з осідком в Нью - Йорку з приємністю проголошує черговий список жертводавців, ФУНДАТОРІВ, МЕЦЕНАТІВ, ДОБРОДІЇВ та ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, висловлюючи щиру подяку за зрозуміння потреби допомогти тим, які студіють на УКРАЇНСЬКОМУ ВІЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ В МЮНХЕНІ і взагалі на потреби УВУ на всіх відтинках його діяльности.

УВУ сповняв велику ролю, як по Першій, так і по Другій світових війнах, даючи можливість для великого числа української молоді, набути високу професійну освіту, даючи кваліфіковані кадри, для еміграції, які понад 50 років ведуть громадську працю на всіх відтинках громадського життя нашого поселення, в той час, коли Україна була за залізною заслоною.

З відновленням вільної України УВУ відгукнувся на нові потреби, широко відкриваючи свої двері для тих, хто бажає поширити своє знання правдивої історії і культури про УКРАЇНУ, на що не було змоги в поневоленій Україні.

Управа Фундації УВУ ще раз просить прийняти нашу щиру подяку в першу чергу за моральну підтримку, як також ВАШІ ЩЕДРІ ПОЖЕРТВИ, без яких ми не могли б зреалізувати завдань, які ставить перед нами УВУ, діяспора й Україна.

Нам приємно поінформувати нашу жертвенну громаду, що Фундація УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ змогла уділити на стипендії УВУ в 2000 р. 110 тисяч долярів, до Польщі 3,000.00 долярів, в Америці 3,900.00, в Україні 11,000.00, на докторську працю для студента в Німеччині 12,000.00 долярів. Це до кінця 2000 року. Того ж року вислано в Україну 162 пачки книжок і журналів, які подарував на висилку УНСоюз і поодинокі особи. Цю посилку Фундація УВУ оплатила 3,263 доляри. Це все Фундація УВУ змогла зробити при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ. Спільними силами можна зробити багато. ЩЕ РАЗ ПРОСИМО ПРИЙНЯТИ НАШУ ЩИРУ ПОДЯКУ за співпрацю з нами.

СПИСОК ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ФУНДАЦІЇ УВУ

Укр, Фед. Кред. Кооператива „Самопоміч" в Нью-Йорку	5.000.00
Лідія Кий	2.000.00
Добрянський Анна	1.300.00
Хонюк Богдан	1.000.00
Порайко Осип і Стефанія	1.000.00
Сарахмон Дмитро і Ірена	1.000.00
д-р Рак Володимир і Нуся	600.00
д-р Дубик Ярема	500.00
Тір Василь і Олена	500.00
Балабан Василь і Ольга	400.00
Мицяк Юрій	250.00
д-р Тимків Стефан і Тамара	250.00

<u>По 200.00 дол. зложили</u>:
Данилишин Мирослава, Іванчук Адріян і Ліліяна, Подпірка Чарлес і Роксоляна, інж. Пришляк Ярослав, проф. Рудницький Леонід і проф. Ірена, Смерека Евген, Ткачук Ілля і Софія.

<u>По 100.00 дол. зложили</u>:
Банах Меланія, Березовський Ярослав, Бігун Ярослав, Бурда Микола і Тамара, Вінніцкі Іван, Голюка Олександра, Гук Михайло, Зубаль Юрій, Ільчишин Василь і Оля, Ковальчук Роман і Аніся, Когут Микола і Віра, Колодій Софія, Лагола Петро, Макар Евген і Ірена, Мельник Еміль, Мельничук Аскольд, інж. Оберишин Ярослав і Галя, Пантелюк Йосиф і Ірена, д-р Прокоп Мирослав і Люба, Пятка Марія, Росоловський Марк, д-р Сидорак Ярослав і Оксана, д-р Харкевич Мирослав і д-р Олена, д-р Чубатий Володимир і Анна, Шепеляві Тарас і Юлія, Шоробура Дмитро і Марія, Яриш Іван і Аліся.

<u>По 75.00 дол. зложили</u>:
Небеш Орест і Марія, Чаплій Василь і Ярослава.

<u>По 50.00 дол. зложили</u>:
Гаврилюк Василь, Галатин Павло і Стефанія, проф. Гаюк Гліб, Гопалюк Павло і Марія, д-р Грицак Петро і Рія, Ґалан Орест і Мирослава, Ґерега Марія, проф. Ґой Петро і Леся, Данилів Марія, Дорош Роман, Думка Анна, Ільків Ольга, Іськів Марія, Кахній Михайло, Кізима Кеті, Козак Ярослав і Калина, інж. Кульчицький Богдан і Христя, д-р Кульчицкий Юрій і Дарія, Лилак Микола і Марія, Луцька Оксана, Лучкань Володимир, Люти-Лютенко Юрій, д-р Мотика Володимир і Анна, Недовіз Дмитро, д-р Ничай Стефан і Ірена, д-р Олійник Степан, Панків Софія, Пилипів Михайло, мгр Пишко Петро і Надія, Ракочи Теодор і Ольга, Романко Стефан, мгр Рудик Марта, Сілецький Любомира, д-р Слиж Роман і Наталія, Сорочак Микола, Стахів Андрій, д-р Стахів Денис і Мирослава, Степаненко Галина, Стечишин Володимир і Зеня, д-р Стромецький Остап і Ґеріет Анн, Т/А Бік Сташ, Титла Богдан, д-р Худьо Богдан і д-р Богданна, Чорний Стефанія, Шепелявий Христина, д-р Шкільник Олександра, інж. Шмігель Мирослав і мгр Надія, Шоробура Юстина, Яровенко Вадим і Марія.

<u>По 40.00 дол. зложили</u>:
Лукашевич-Полон Оксана, Семен Микола.

<u>По 30.00 дол. зложили</u>:
Оренчук Володимир, д-р Трігос Віра.

<u>По 25.00 дол. зложили</u>:
Басько Дмитро, Бацвин-Головінський Володимир і Катерина, Білецький Павло і Софія, Боднаренко Павло і Дуня, Боївка Михайло і Ксеня, Бойко Андрій, Бурий Тарас і Софія, інж. Вальчук Володимир і Катря, Васильків Йосиф і Марія, Васів Василь і Анна, Возьний Володимир і Іванна, Вінич Віктор і Надія, Гайдук Гелена, проф. Головінський Іван і Наталія, Гомзяк Галина, Гординський Ірена, Гречило Дарія, Гурський Петро і Ольга, Данилів Марія, Дитиняк Володимир і Юлія, Демянчук Богдан і Ольга, Дробенко Іван, Душник Марія, Задояний Маріянна, інж. Заяць Юрій і Стефанія, Іваськів Володимир і Ніля, Калиневич Іларійон, Карпенко Борис і Тетяна, Качарай Стефан і Святослава, д-р Качай Ярослав, Качмар Меланія, Кизима Микола, Кікта Володимир, Климук Василь, Кобилецький Стефанія, Коваленко Дмитро, Колінко Оксана, Корлятович Степан і Павліна, Корнага Мирон і Христина, Кочерга М., Кузик Володимир, Кузьма Орест і Оксана, Куличин Мирослав і Зеня, д-р Лизогуб Володимир, Лисяк Теодозій, Лісс-Лісківський Михайло і Олена, Левицький Роман і Тетяна, Леміцький Іван, Марків Евген і Лідія, Марущак Василь і Анастазія, Маслейчук Василь, Мелінишин Іван і Гелен, Мельник Дмитро і Параня, Мельник Люба, Менцінський Зенон і Дарія, Миколенко Микола і Катя, Мирон Ірена, Михалюк Олександер і Ірена, Міхняк Богдан і Віра, д-р Мостович Леонід і Оксана, Обущак Стефанія, Осійчук Іван і Раїса, Осташевський Михайло і Анна, Паплик Іван, Пашеснік Ірена, Підстригач Леонід і Параскевія, мгр Піхурко Микола і Ярослава, Роббінс Елена, Рудик Михайло і Стефанія, Савка Василь і Патріція, Савка Лариса, д-р Свищук Юрій і Христина, Серабин Францес, д-р Серафин Олександер і Зиновія, Слиж Володимир і Богданна, Стадник Іван, Стадник Стефан, Стахів Роман і Ірена, Тарапацький Михайло і Оксана, Тенюх Яким і Аліся, Тимчишин Роман і Марія, Токе Олександер, Торський Андрій, Трենза Михайло, Турчин Андрій і Ірена, Фолтин Оксана, Чапельський Орест і Любомира, Шандрук Павло і Анастазія, Швабінський Теодор і Софія, Шевчук Ілія і Марія, Шеремета Люба, Шкарупа Іванна, Шульга Андрій і Теда, Якима Володимир і Перл, Ярко Микола, Яросевич Мирон і Дарія.

<u>По 20.00 дол. зложили</u>:
Безсонів Володимир і Любомира, Бартків Маргарета, Безубяк Іван і Анастазія, Бродин Богдан і Ольга, Копійчук Роман і Маргарета, Костечко Любомира, Кріль Василь, Лозинський Марія, Мельник Дмитро і Валентина, Микитин Павло і Надія, Семущак Стефанія, Юсинова Магдалина, Ярема Стефан.

<u>По 15.00 дол. зложили</u>:
Андрийович Михайло і Людмила, Антохій Ольга, Боднар Василь і Леся, Бойко Мирон, Бук Андрій і Катерина, Варварів Олена, Вигінний Петро і Віра, Гапій Йосиф і Ярослава, Голойда Володимир і Маргарета, Ґерманський Андрій і Наталія, Добрянський Іван і Марія, Дуб Михайло і Ґертруда, Єнсен Евгенія, Єрмоленко Валентина, Копчинський Володимир і Юлія, Кос Анна, о. Крисалка Стефан і Юстина, Кріслатий Семен, Купіна Іван, Купчинський Ярослав і Евгенія, Ландвійт Стефанія, Лехня Володимир і Вікторія, Лучка Йосиф, Микитич Карл і Лєна, Мороз Олег, Мурал Іван і Марія, Ортинський Михайло і Аліся, Пастушок Василь, Сенечко Леонід і Ольга, Плешкевич Богдан і Ірена, Купаляк Іван і Марія, Салдан Софія, д-р Трач Роман і Надія, Тустанівський Володимир, Фафендик Марія, Федак Евген і Теодозія, Черешня Іван, Шийка Василь і Антоніна, Шнайда Михайло і Марія.

<u>По 14.00 дол. зложили</u>:
Гайовий Федір і Марія, Щур Любомир і Олександра.

<u>По 10.00 дол. зложили</u>:
Н.Н.Савт Нью-Джерзі, Васів Василь, Веселовський Орест і Софія, Волошин Алекс, Волчук Оксана, Гриньків Володимир і Ольга, Гелецінський Олександер, Ельник Марія, Жига Марія, Жовнір Іванна, Захарія Василь і Юлія, Івашко Анна, д-р Кусма Богдан, Лабка Ярослав, Лесик Ігор і Таїса, Мартинюк Олександер і Стефанія, Мачай Іванна, Озарків Григорій і Катерина, Перепічка Григорій і Анна, Підгірний Іван, Павлов Іван, Присяжний Павло і Марія, Рико Рієрретте, Солиха Михайло, Сороколіт Микола, Старосольська Юліянна, Твердохліб Ірена, Трач Адріян, Фірто Марія, Фіцик Василь, Філь Андрій, Хома Іван, Юречко Ольга, Юречко Анастазія, Яцковський Ярослав.

<u>Нижче 10.00 дол. зложило 7 осіб на суму 28.00 дол.</u>

<u>НА ПОСТІЙНІ СТИПЕНДІЙНІ ФОНДИ ІМ. ЧЛЕНІВ РОДИНИ ЗЛОЖИЛИ</u>:

Досій Дмитро в св. п. прибраних батьків Ілліі і Анастазії Мельник	25,000.00
Зі спадку вс. п. Мирослави Молдован	19.442.00
Головка Софія ім. мужа Івана	2,000.00
мгр Савчук Марта ім. мужа д-ра Константина	200.00
Бакалець Марія ім. інж. Володимира, Романа і Олега	100.00

<u>Замість квітів в св. п. членів родини зложили</u>:

Басюк Лєна в св. п. мужа мгр. Еміліяна	500.00
Поритко Галя в св. п. мужа Романа	500.00
Мацюрак Володимира в св. п. мужа д-ра Андрія	100.00
Дячун-Слободян Анна в св. п. мужа інж. Ярослава	50.00
Химинець Марія в св. п. мужа д-ра Юліяна	50.00
Левицький Роман і Ірена на будову храму Божої Матері в Зарваниці	25.00

В 2000 р. вліті була проголошена збірка на видання „Українці ув'язнені, засуджені і страчені під час Акції „Вісла" польським військовим судом у Кракові, Ряшеві, Перемишлі, Любліні та Варшаві". Друге видання „Українці помордовані польським підпіллям, військом і органами безпеки під час Акції „Вісла" (а також у 1939-1946 рр.) на території краківського, ряшівського і люблінського воєвудств". Третє видання „Невинно Убієнні в 1941-му році".

Додаємо ще декілька пожертв на вище згадані видання.

1. Укр. Фед. Кред. Кооператива „Самопоміч" в Нью-Йорку	2,500.00
2. Ukrainian Country Club, Inc. Twin Lakes Wisc.	1,000.00
3. Укр. Кред. Кооператива „Будучність" у Воррен, Миш.	500.00
4. Макар Іван і Татіяна	200.00
5. Роче Андрій і Розалія	150.00

<u>По 100.00 дол. зложили</u>:
Гайдук Дмитро і Галина, Галаган Борис, Деркач Іван і Ніна, Панков Петро і Левка, інж. Сторожук Богдан і Галина, д-р Харкевич Мирослав і д-р Олена, Шутер Русел і Таня.

<u>По 50.00 дол. зложили</u>:
Бояр Анна, Григорчук Лев і Лінда, Маланчук Стефан, Микитин Василь, д-р Стахів Денис і Мирослава, Чернявський Іван.

<u>По 40.00 дол. зложили</u>:
Ґерега Марія, Лещишин Петро і Марія, д-р Лібер Мирослав і Марія

<u>По 30.00 дол. зложили</u>:
Гасяк Семен, Огаренко Іван і Любомира.

<u>По 25.00 дол. зложили</u>:
інж. Заяць Юрій і Стефанія, Крупський Наталія, Лівчак Богдан, Лучка Йосиф і Бріджет, Орищин Борис і Люба, Покора Стефан і Стефанія, Поритко Оксана, Федак Евген і Теодозія.

<u>По 20.00 дол. зложили</u>:
Вох Емілія, Мацьків Василь і Ніна, Мельник Дмитро і Валентина, Семущак Стефанія, Ярема Стефан.

<u>15.00 дол. зложив</u>:
Василишин Михайло.

<u>По 10.00 дол. зложили</u>:
Черешня Іван, Шафран Евген.

Управа Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) щиро дякує Шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики.УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняв і буде сповняти (на еміграції і в Україні) обов'язки, які накладає на нього Батьківщина.

З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ в західний европейський світ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Фундація УВУ продовжує розбудову „Бібліотек і архіву української діяспори" при бібліотеках України. Просимо надсилати книжки і журнали до Фундації УВУ на ту ціль, за що будемо дуже вдячні. Вже в 2000 р. Фундація УВУ вислала 162 пачки книжок і журналів, які подарував на висилку УНСоюз і поодинокі особи. Разом від створення „Бібліотеки і Архіву Української Діяспори" у Львові в 1992 році, від Фундації УВУ вислано біля 900 пачок книжок і журналів.

Завдяки ВАШІЙ щедрій допомозі Фундація УВУ уділила від 1990 р. 1,300,000.00 дол. (один мільйон триста тисяч дол.) на стипендії в УВУ.

ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ФУНДАЦІЇ УВУ

Видано спільно з НТШ і Фундацією Дослідження Лемківщини документи: Акція „Вісла", „Масовий морд у Вінниці", перевидано „Емський указ" частинно фінансовано „Історію Української Літературної критики", видано разом з НТШ у Львові „Змагання за Українські Університети в Галичині", видано Історичний календар з нагоди 1000 ліття хрещення України, видано три види поштової картки з життя блаженної Едігни, доньки королеви Франції Анни Ярославни. Разом на видання видано 62 тисячі долярів.

З призначеного фонду Марії і Миколи Бойчуків в сумі 220 тисяч дол. Фундація УВУ збудувала в Бразилії в 1990 р. три одноповерхові будинки для дітей сиріт і дошкільного віку, які є під протекторатом катехиток Серця Христового і під зарядом Епископа Ефрема Кривого.

На окремі заклики, які проголошувала Фундація УВУ зібрано: 20 тис. дол. на Інститут Української Мартерології при Фундації УВУ, 96,589.00 дол. на будову храму Божої Матері в Зарваниці, 20 тис. на видання документів акція „Вісла" і „Масовий морд у Вінниці", 60 тис. на закуп модерної комп'ютерної системи для видавництва Львівського Національного Університету ім. Івана Франка, 20 тис. на видання педагогічної творчости проф. Гр. Ващенка. Всього разом на різні проєкти при Фундації УВУ зібрано 498 тисяч долярів. Зібрані гроші Фундація УВУ передала за призначенням.

Подаємо до відома нашій громаді, що видання акція „Вісла" і „Масовий морд у Вінниці" можна набути в Фундації УВУ в Нью-Йорку.

ВАША пожертва сьогодні на стипендії студентам в УВУ, чи в Україні – це національний „капіталовклад" у формуванні наукових та професійних кадрів для БАТЬКІВЩИНИ.

Доложім всіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову. Кожна пожертва БІЛЬША чи МЕНША є оцінена і разом робить великі діла.

Всі ВАШІ пожертви і датки на різні проєкти при Фундації УВУ, чи на Постійні Стипендійні Фонди у Вашому імені Фундація УВУ додасть до Ваших попередніх пожертв.

Всі пожертви можна відтягати від податку.

Чеки просимо виписувати на: UFU Foundation, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Нью-Йорку.

Проф. Петро Ґой – голова
Марія Решітник – фінансова референтка

<u>Mailing Address:</u>
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
P.O. Box 1028
New York, NY 10276

<u>Office Address:</u>
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
43 St. Marks Place
New York, NY 10003

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

• ПРАЦЯ •

Пошукується жінку для догляду за 4-літнім хлопчиком під час дня, на 5-6 днів в тижні – Ridgewood (Queens)
Тел.: (718) 628-4573
Інна або Вадим

Родина з України (жінка 51 р., чоловік 53 р.) пошукують працю по догляду за особами похилого віку та ведення домашнього господарства.
Тел.: (610) 252-4799

Пошукую жінку середнього віку до домашньої праці без замешкання. Мусить провадити авто і любити звірят.
Тел.: (973) 471-2275

Потрібна жінка (українка) до родини в Квінсі, 6 днів. Тижнево.– 300 дол. Потрібні мужчини до праці в домі старців та до інших робіт.
Тел.: (718) 389-6747

• ЗНАЙОМСТВА •

Галичанка, 59 р., 155 см., 55 кг. з добрим серцем і вмілими руками, шукає 60-75 р. фінансово забезпеченого джентельмена для поєднання життєвих доріг. **Тел. (954) 893-5288**

Українка 32 р., ніколи не одружена, з вищою музичною освітою, пошукує порядного чоловіка для створення сім'ї.
Тел.: 380-44-513-5408
Адреса: **02206 Україна, Київ, 206, вул. Малишка 17/83**

Українка, 34 р., симпатична, енергійна, веселої вдачі, вчителька англійської мови, має 2 доньки, бажає познайомитися з чоловіком для створення сім'ї. Адреса: Чернецька Світлана, вул. Александрі, д. 31, кв. 3. м. Чернівці, 58025. Україна.

Мужчина 67 років, вільного стану, матеріяльно забезпечений, доброго здоров'я, життєрадісний, любить подорожувати, природу і родинний затишок, бажає познайомитися з жінкою з подібними зацікавленнями. **Тел.: (425) 745-3475**

• РОЗШУКИ •

Путюх Ксеня Олексіївна розшукує свою сестру **КАТЕРИНУ ОЛЕКСІЇВНУ ШУСМАН**, яка проживала в Спрінгфілд. Писати: Львівська обл., Бродівський р-н, с. Підгірці, Україна.

Розшукую синів мого стрия **ЯКОВА КОВАЛЯ**, що в 1930 р. виїхав зі с. Куржики, Волочиського р-ну, Хмельницької обл. до США. Один із синів **ВОЛОДИМИР**, а імені другого не знаю. До 1967 р. стрий листувався із моїм братом Миколою. Моя адреса: **Київ, 27, Новосілки, вул. Лермонтова, 4, Феодосій Коваль.**

Ганна Дроздюк (дівоче прізвище Волковецька) з с. Великий Виселок Двуречанського р-ну, Харківської обл. розшукує свого батька, з яким її матір Наталя Волковецька познайомилася влітку 1942 року на примусових роботах в Німеччині, в м. Надгарі. Після війни мама з Ганною повернулася в Україну, а її батько виїхав до США і розшукував дочку у 1986-1990 роках. Він походив з Югославії. Тел. Ганни Дроздюк:
(380) 057050-73031

Розшукую дуже добру знайому **ЛЮБУ БАБ'ЯК**, що в 1952 р. проживала у Джерзі Сіті, Н.Дж., або її дітей **ВАСИЛЯ**, **СТЕФКУ** і **ГАНЮ**. Хто знав би про них або вони самі прошу зголоситися на адресу Оля Ільків, 630 Jamaica Ave., Brooklyn, NY 11208.
Тел.: (718) 277-9269

• НА ПРОДАЖ •

На продаж кондомініюм у Андрія в Норт Порті, Фла. Ціна 88,000 з меблями або 85,000 без меблів.
Тел.: (727) 577-1149 Галина

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу ГРУДЕНЬ 2000 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 11/2000	7,114	14,946	3,539	25,599
Неактивні члени 11/2000	7,363	17,955	0	25,318
Всі члени 11/2000	14,477	32,901	3,539	50,917
Активне членство				
Приріст у 12/2000				
Нові члени	33	21	0	54
Нові УЛ	0	0	0	0
Прийняті наново	3	3	1	7
Разом	**36**	**24**	**1**	**61**
Убуток 12/2000				
Померли	0	26	0	26
Вибрали гроші	14	26	0	40
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	36	30	0	66
Виплатили вповні вклади забезпечення	25	18	0	43
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	7	19	0	26
Вигасло забезпечення (активні)	7	11	16	34
Кінчилось забезпечення	4	1	6	11
Разом	**93**	**131**	**22**	**246**
Всі активні члени 12/2000	7,057	14,839	3,518	25,414
Неактивне членство				
Приріст у 12/2000				
Виплачене забезпечення	25	18	0	43
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	7	19	0	26
Разом	**32**	**37**	**0**	**69**
Убуток у 12/2000				
* Померли	2	34	0	36
* Вибрали готівку	10	27	0	37
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	4	6	0	10
Повернені в активні	3	3	0	6
Вигасло забезпечення (неактиквні)	0	6	0	6
Разом	**19**	**76**	**0**	**95**
Всі неактивні члени 12/2000	7,376	17,916	0	25,292
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 12/2000	**14,433**	**32,755**	**3,518**	**50,706**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПАЛАГІЯ ВОРОНА, член УНС Відд. 245 Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н.Дж. Померла 26 серпня 2000 р. на 81-му році життя. Нар. в 1919 р. в Україні. Членом УНС стала в 1963 р. Залишила у глибокому смутку трьох синів і доньку з мужем і сином. Похорон відбувся 30 серпня 2000 р. на Riverview Cemetery в Trenton, NJ.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЮЛІЯН КРИЖАНОВСЬКИЙ член УНС Відд. 216 Т-ва ім. Сірого Лева у Філядельфії, Па. Помер 1 листопада 2000 р. на 72-му році життя. Нар. в 1928 р. в Івано-Франківську. Членом УНС став в 1961 р. Залишив у глибокому смутку дружину Лідію і синів Марка і Адріяна. Похорон відбувся 6 листопада 2000 р.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АНДРІЙ ПАСТУШЕК член УНС Відд. 231. Помер 22 вересня 2000 р. на 63-му році життя. Залишив у глибокому смутку братів Гаррі, Володимира, Михайла. Похорон відбувся на Lawn Croft Cemetery.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН БОКОН член УНС Відд. 38 Т-ва св. Миколая. Помер 7 квітня 2000 р. на 75-му році життя. Нар. в 1925 р. в Україні. Членом УНС став в 1971 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію. Похорон відбувся 13 квітня 2000 р. на цвинтарі св. Йосифа в Auburn, NY.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ А. МАЙДЕЛ член УНС Відд. 63 Т-ва „Січ" у Форд Ситі. Помер 20 жовтня 2000 р. на 85-му році життя. Нар. в 1915 р. у Форд Ситі. Членом УНС став в 1948 р. Залишив у глибокому смутку сина Йосифа, мол. Похорон відбувся 24 жовтня 2000 р. на цвинтарі св. Марії у Форд Ситі, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИКИЛЯК ПЕТРО член УНС Відд. 401 ім. гетьмана Богдана Хмельницького у Торонто, Канада. Помер 20 листопада 2000 р. на 78-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС став в 1979 р. Залишив у глибокому смутку дружину Стефанію. Похорон відбувся на Park Lawn Cemetery.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ШИМКО член УНС Відд. 253 Т-ва ім. Івана Франка в Лудлов, Мас. Померла 4 грудня 2000 р. на 87-му році життя. Нар. в 1913 р. в Західній Україні. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила в глибокому смутку синів Івана, Томаса, дочку Діяну, внуків і правнуків. Похорон відбувся 2 січня 2001 р. на цвинтарі st. Aloysius в Indian Orchard (Springfiled) MA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МАРІЯ ЛАВСОН член УНС Відд. 282 в W-B. PA. Померла 6 грудня 2000 р. на 86-му році життя. Нар. в 1914 р. в W-B. PA. Членом УНС стала в 1940 р. Залишила в глибокому смутку брата Якова, племінниць і племінників. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Plains Township.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЙОСИП КУЗНЯК член 240 Відд. Т-ва ім. полк. Євгена Коновальця в Пармі, Огайо. Помер 18 грудня 2000 р. на 84-му році життя. Нар. в Україні. Членом УНС став в 1955 р. Залишив у глибокому смутку сина Стефана, дочку Марусю і сестру в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Покрови в Пармі, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН КАРАБІН член УНС Відд. 13 Т-ва св. Миколая у Вотервліт, Н.Й. Помер 23 грудня 2000 р. на 80-му році життя. Нар. в 1920 р. в Зубраче, Україна. Членом УНС став в 1983 р. Залишив в глибокому смутку дружину Марію, чотирьох синів, дочку і внуків. Похорон відбувся 28 грудня 2000 р. на цвинтарі св. Миколая в Колоні, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН САЛАЦЬКИЙ член УНС Відд. 452 Т-ва Українська Січ в East Chicago, IN. Помер 1 грудня 2000 р. на 85-му році життя. Членом УНС став в 1965 р.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АНДРІЙ МІДЗАК член УНС Відд. 45 т-ва „Любов" у Філядельфії, Па. Помер 20 грудня 2000 р. на 77-му році життя. Нар. в 1923 р. в Розватів, Україна. Членом УНС став в 1995 р. Залишив в глибокому смутку дружину Марію, синів Романа, Тараса, Андрія, Івана, Ігоря і їх родини. Похорон відбувся 27 грудня 2000 р. на цвинтарі св. Марії на Fox Chase, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТЕФАНІЯ БІЛИК член УНС Відд. 45 Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па. Померла 20 грудня 2000 р. на 83-му році життя. Членом УНС стала в 1976 р . Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії на Fox Chase, PA.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ТАМАРА ПЕЛЕНСЬКА член УНС Відд. 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорт, Кон. Померла 12 вересня 2000 р. на 51-му році життя. Нар. в 1949 р. в Німеччині. Залишила в глибокому смутку дітей Андрія і Романа Пеленських. Похорон відбувся 16 вересня 2000 р. на цвинтарі св. Івана в Монро, Кон.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

НАДІЯ ДАЦЬО член УНС Відд. 221 Т-ва св. Стефана. Померла 27 грудня 2000 р. на 74-му році життя. Нар. в 1926 р. в Україні. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила в глибокому смутку чоловіка Василя, трьох синів, 5 внуків. Похорон відбувся 30 грудня 2000 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

РАССЕЛ ЧЕРНАГО член УНС Відд. 1 Т-ва Св. Андрія. Помер 29 грудня 2000 р. на 79-му році життя. Членом УНС став в 1939 р. Залишив в глибокому смутку двох синів Стіва і Роланда. Похорон відбувся 2 січня 2001 р. на Українському католицькому цвинтарі в Шамокіні, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МАРІЯ АННА ЛІФКО член УНС Відд. 274 Т-ва свв. Петра і Павла в Янгставн, Огайо. Померла 1 лютого 1998 р. на 72-му році життя. Членом УНС стала в 1948 р. Залишила в глибокому смутку дочку Джанет. Похорон відбувся 5 лютого 1998 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Янгставн, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

Св. п. отець митрат Маркіян Стефанів

Віра в Бога, християнські засади, повна національна свідомість, соборництво та любов до свого народу повинні бути нині гаслами у вільній державі. Св. п. отець Маркіян був вістуном великої ідеї національного відродження.

Народився Маркіян Стефанів 1911 року на Покутті, у родині священика Володимира Стефаніва, який був парохом села Баня Березів, Станиславівської дієцезії. Мати о. Маркіяна була дочкою Городенського декана, Станиславівської епархії о. Стефана Макогонського.

Отець Маркіян Українську приватну гімназію „Рідної Школи" ім. Т. Шевченка закінчив у Городенці. У 1936 році вступив у Львівську богословську академію. Але Друга світова війна перекреслила його пляни. Після довгих скитань, опинився у Торонто, Канада. 11 вересня 1964 року прийняв дияконські, а 6 грудня цього ж року – єрейські свячення з рук Владики Кир Ісидора. Після цього цього став сотрудником-помічником парафії Покрови Пресвятої Богородиці, а після смерти її пароха бл. п. о. митрата Петра Каменецького, перебрав його обов'язки 27 травня 1973 року. Відвідавши парафію Покрови, Блаженніший Патріярх Кир Йосип Сліпий, іменував о. Маркіяна Почесним крилошанином із належними до цього титулу відзнаками.

Всі роки священичої праці о. митрат Маркіян турбувався не тільки про духовні потреби своїх вірних, але і про фінансові, деколи дуже складні і дошкульні. Він – будівничий храму Святої Покрови в Торонто та автор пам'ятника „Тисячоліття християнства України".

Найцінніше його надбання – це праця над з'єднанням і згуртуванням біля церкви всіх розсіяних по Канаді земляків, внесення у їхні душі миру, спокою, заохочення до терпеливої, наполегливої праці, до віри в краще майбутнє їхньої батьківщини, в те, що Всевишній змилосердиться над нашим страждальним народом, дозволить визволитись з ярма, стати Україні вільною.

Отець Маркіян не поривав зв'язків зі своєю батьківщиною, з Городенською гімназією „Рідної Школи". В часі дозвілля писав вірші, де виявляв свої душевні переживання, тугу і любов до батьківщини та віру в наше майбутнє.

У своїх проповідях розсипав він перлини і вказував розумний, реальний шлях. Мріяв про час, коли Україна буде почуватися собою і буде прямувати до вдосконалення. Так він дуже часто у наших розмовах виявляв свої міркування та зі залізною послідовністю прямував до своєї мети.

Отець Маркіян у своїй душпастирській праці звертав велику увагу на молодь.

В останніх роках свого життя, втративши свою дорогу дружину Ірину, о. Маркіян не звертав уваги на своє підірване здоров'я, вмів долати всі перешкоди. Він і далі уболівав долею нашого народу, який ще і тепер бореться, щоб знайти правильний шлях.

Наш доземний уклін твоїм тлінним останкам і гарячі молитви за твою душу. Ми певні, що за твоє життя – праведне, трудяще, одержиш належний вінець слави. Будь нашим заступником перед Богом.

В. Никифорчук

Ділимося сумною вісткою, що 25-го січня 2001 р.
на 78-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ, ВУЙКО І КУЗИН

бл. п.

ОМЕЛЯН РОМАНІВ

ПАНАХИДА відбулася в понеділок 29-го січня 2001 р. в Quinn Hopping Funeral Home, Toms River, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у вівторок, 30-го січня о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві св. Степана в Томс Рівер і на цвинтарі св. Йосифа у Томс Рівер.

Залишилися у глибокому смутку :

дружина	– ДАРІЯ (після 50-літнього подружжя)
донька	– ЛЕСЯ
внуки	– АДРІЯН і ТАНЯ
брат	– ОЛЕКСА в Україні
сестра	– СТЕФАНІЯ в Україні
кузин	– МИХАЙЛО КОВАЛЬ з родиною
сестра дружини	– МАРІЯ ГНАТ з родиною

та ближча і дальша родина і друзі в Америці і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У світлу пам'ять нашої дорогої і незабутньої СВАХИ

бл. п.

ІРЕНИ КОЗАК

що упокоїлася в Бозі, 16-го січня 2001р.

складаємо 100 дол. на
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

ВОЛОДИМИР і ГАЛИНА ШЕМБЕЛІ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 23-го жовтня 2000 р.
відійшла від нас найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і ШВАҐЕРКА

бл. п.

МАРІЯ ГАРАСОВСЬКА-ДАЧИШИН

Цією дорогою хочемо подякувати всім, що прийшли нам з поміччю і потіхою.

Сердечну подяку складаємо Високопреосвященному Владиці Іннокентієві Лотоцькому, о. митрофорному протопресвітерові І. Кротцеві, о. М. Панчукові, о. Я. Свищукові , о. О. Кривокульському; о. митратові Я. Свищукові за переведення похорону і зворушливу проповідь у церкві.

Щира подяка членкиням Українського Золотого Хреста, з головою панею А. Кузик, за зорганізовану участь під час Панахиди зі своїм прапором.

Сердечна подяка хорові „Славута" за відспівання похоронних відправ.

Окрема подяка усім промовцям, зокрема голові головної управи Українського Золотого Хреста пані Наталі Іванів, пані Іванні Горчинській від хору „Славута", панові Анатолієві Коломийцеві від Українського Мистецького Товариства.

Глибоке спасибі від серця пані Марії Вакшинській, яка дбайливо доглядала нашу маму на протязі останніх п'яти років її життя.

Дякуємо похоронному заведенню „Музика і Син" за їхнє взірцеве переведення похорону.

Подяка родині, друзям та знайомим за телефонічні та листовні співчуття, які надійшли з Німеччини, Дітройту, Нью-Йорку, Тексасу, Норт Каролайни та Канади, за квіти і численні пожертви, які розділено як слідує:

1. На школу в рідному селі Себечів, р-н Сокаль	$ 1,100.00
2. Український Національний Музей в Чикаго	600.00
3. Український Інститут Модерного Мистецтва	500.00
4. На школу св. Миколая в Чикаго	500.00
5. Український Золотий Хрест	200.00
6. Українська Фундація Шкіл	200.00

Окремі пожертви призначено на Служби Божі, які відправляються в церквах:

св. Миколая – Чикаго;
свв. Володимира і Ольги – Чикаго;
Голі Гилл – Віcконсин;
св. Софії– Рим.

Нехай Господь винагородить усіх Вас сторицею.

ХРИСТИНА ДАЧИШИН-ТАРАН – дочка.

Ділимося сумною вісткою, що у середу,
17-го січня 2001 р. несподівано відійшла у вічність
у Рочестері, Н.Й., на 79-му році життя

св. п.

АННА ЛУГОВСЬКА
з дому МАҐАЦ

У глибокому смутку залишилися:

дочка	– МАРУСЯ з чоловіком ЕДВАРДОМ
внук	– БРАЇН ЛІЛІ
син	– СТЕФАН ЛУГОВСЬКИЙ
внук	– ЧАНДЛЄР ЛУГОВСЬКИЙ
сестра	– СОФІЯ з чоловіком С. КОБАСОВСЬКИМ
родина в Україні:	
сестра	– АНАСТАЗІЯ з дітьми і онуками

та родина по вже покійних двох братах ОЛЕКСІ І ПЕТРУ
родина по покійній сестрі КАТЕРИНІ

Вічна Їй пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ХОЧЕТЕ КУПИТИ ХАТУ?
Зверніться до
ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
VASYL KAVATSIUK
SALES REPRESENTATIV

MORRIS PLAINS
PARSIPPANY OFFICE:
1625 STATE ROUTE 10
MORRIS PLAINS, NJ 07950
OFF: (973) 984-1400, Ext. 3603
EVES: (908) 790-9240
PAGER:(973) 817-1340 • FAX: (973) 984-4075

Weichert, Realtors®
WEICHERT ONE STOP
Ask About Weichert's One-Stop Shopping Services

ВАРКА БАЧИНСЬКА
Професійний продавець забезпечення УНС
BARBARA BACHYNSKY
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
101 East 16th St., apt. 2E,
New York, NY 10003
tel.: 212-533-0919

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • Fax: 914-626-5831
e-mail:lvstaruch@aol.com

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 459 дол.+tax (round trip)
339 дол.+tax (one way)
Нью-Йорк/Львів – 529 дол.+tax (round tripy)
399 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply
----
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

ФІРМА „МІСТ"
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 460-4302 • 1-888-633-7853

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.. (908)789-1870; (732) 627-0517

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ДРУКАРНЯ COMPUTOPRINT CORP.
МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи
- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярійні друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

EUROPEAN WOODART CORPORATION
Потребує досвідчених майстрів з художньої обробки дерева, а також художника-дізайнера з досвідом проєктування та виготовлення меблів. Добра платня, цікава робота, україномовний колектив. Знаходимось на соняшному півострові – Фльорида.
Василь Бойчук
Тел.: **(904) 740-7740**
або вечором **1 (407) 574-7796**

Calls to UKRAINE 22.9 ¢/min
Any time
Great domestic rates. Great rates to other countries. We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 15 c/min.
For info call Long Distance POST:
WWW.LDPOST.COM ***1-800-449-0445***

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY
Export-Import

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario, Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com

KARPATY
TRAVEL

Пам'ятайте, як посилати чи літати – то тільки через знану у світі фірму КАРПАТИ!

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

протягом кількох хвилин
Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Европи
Швидко, надійно, за найнижчими цінами!

Fast and reliable service! the lowest prices!

MONEY TRANSFERRING
just in a few minutes!
Hand to hand delivery to Ukraine, CIS and Eastern Europe

Для прикладу/For example:

Сума Amount	Оплата Fee	Сума Amount	Оплата Fee
$100	$12	$1,000	$65
$200	$20	$2,000	$110
$300	$27	$5,000	$210
$500	$40	$10,000	$390

Please call our office for the information about optional Hand to Hand Delivery and how to send Your Money Order.

Пропонуємо доставу до рук адресата за додаткову оплату залежно від регіону. Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією.

Найкращі ціни на квитки

на всі авіялінії світу

The Best Prices on All Airline Tickets

Запрошення до Канади та США
Invitations for Visitors to Canada and USA

Візи до України, Польщі та Росії
Visas to Ukraine, Poland and Russia

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді
Medical Insurance for Visitors in Canada

МИ ҐАРАНТУЄМО:
Вчасну доставу пачок та харчових наборів з каталогів
Доставу до України сільськогосподарської техніки

WE GUARANTEE:
Delivery of Parcels and Food Packages from catalogues
Delivery of Agricultural Equipment to Ukraine